ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Κ. Ιωαννίνων
Αριθμός Αδειας 186
κωδ.: 096210

PRESS POST X + 7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΒΗΜΑ ΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

"Ἕλληνες εἰσὶν Ἠπειρῶται, ἄχρι Ἐπιδάμνου πόλεως, ἥπερ ἐπιθαλασσία οἰκεῖται" (Προκόπιος)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄ - Ἀρ. φύλ. 46 (126), ΙΟΥΛΙΟΣ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.)

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Ἔχει γίνει, μέχρι τώρα, πολὺς θόρυβος σχετικὰ μὲ τὶς ἀποζημιώσεις, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλῃ ἡ Γερμανία στὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ διέπραξαν τὰ ναζιστικὰ στρατεύματα Κατοχῆς (1941 – 1944). Εἶναι δικαιολογημένος ὁ θόρυβος, ὁ ὁποῖος, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι συνεχίζεται. Γιατὶ οἱ καταστροφές, ποὺ προκλήθηκαν ὑπῆρξαν ἀνυπολόγιστες. Καὶ οἱ ὀφειλὲς τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχονται, χωρὶς τοὺς τόκους: α) γιὰ τὶς καταστροφὲς στὴν οἰκονομία τῆς χώρας, σὲ 108 δισ. ΕΥΡΩ β) γιὰ τὸ ἀναγκαστικὸ δάνειο, σὲ 54 δισ. ΕΥΡΩ. Σύνολο: 162 δισ. ΕΥΡΩ. Βέβαια, ὅπως δείχνουν τὰ πράγματα, ἡ Γερμανία δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι διατεθειμένη νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος της. Ἀλλὰ κι᾽ ἄν ὑποτεθῇ, ὅτι συμμορφώνεται πρὸς τὶς ὑποχρεώσεις της, μὲ τοὺς ἐκτελεσθέντες, μ᾽ αὐτοὺς ποὺ πέθαιναν κάθε μέρα ἀπὸ τὴν πεῖνα – κι᾽ εἶναι χιλιάδες ἀμέτρητες αὐτοί - δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε. Οἱ νεκροὶ δὲν θὰ ξαναγυρίσουν. Κι᾽ οὔτε ἡ ζωή τους μπορεῖ νὰ ἀποτιμηθῇ μὲ ἑκατομμύρια ἤ δισεκατομμύρια ΕΥΡΩ...

Ἐν τούτοις, δὲν πρέπει νὰ σταματήσουμε νὰ ὑπενθυμίζουμε στοὺς ἄλλοτε ἐχθροὺς καὶ τώρα συμμάχους μας τὴν ὑποχρέωσή τους στὴν ἀδικημένη Ἑλλάδα.

Τελευταῖα, ὅμως, εἴδαμε μιὰ εἴδηση γιὰ κάτι, ποὺ ὁμολογοῦμε ὅτι δὲν τὸ εἴχαμε σκεφθῆ. Ὁ Ἀνεξάρτητος Εὐρωβουλευτής, Καθηγητὴς κ. Νότης Μαριᾶς, μιλῶντας στὴν Ὁλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, στὸ Στρασβοῦργο, τὴν Δευτέρα 6 Ἰουνίου 2016, ἐτόνισε ὅτι ἡ Ἀλβανία ὀφείλει στὴν Ἑλλάδα Πολεμικὲς Ἀποζημιώσεις. Κι᾽ αὐτό, γιὰ δύο λόγους: α) Διότι ἡ Ἀλβανία, ὡς τμῆμα τῆς τότε Ἰταλίας τοῦ Μουσολίνι, ἐπιτέθηκε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1940, καὶ β) Διότι οἱ «Τσάμηδες», κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Κατοχῆς διέπραξαν ἀνήκουστα ἐγκλήματα κυρίως στὴν περιοχὴ τῆς Θεσπρωτίας.

Ὅπως ἐπεσήμανε ὁ ἐν λόγῳ Ἕλληνας Ἀνεξάρτητος Εὐρωβουλευτής, «σήμερα (6 Ἰουνίου), ἀνήμερα τῆς ἐπετείου τῆς ἀπόβασης τῶν Συμμάχων στὴ Νορμανδία τὸ 1944, ποὺ ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴν ἧττα τοῦ ναζισμοῦ, ὁ Ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἔντι Ράμα, σὲ ἕνα παραλήρημα ἐθνικισμοῦ, ἔθεσε ζήτημα «Τσαμουριᾶς», ἐκπροσωπῶντας, ὅπως εἶπε, Ἀλβανοὺς πολῖτες, ἀπογόνους τῶν «Τσάμηδων», αὐτῶν δηλαδὴ ποὺ καταδικάστηκαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐγκληματίες πολέμου», ἀφοῦ μὲ τὰ ἔνοπλα τμήματά τους συνεργάστηκαν πρῶτα μὲ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ μετὰ μὲ τοὺς ναζιστὲς Γερμανούς, διαπράττοντας ἀνήκουστα ἐγκλήματα στὴν περιοχὴ τῆς Θεσπρωτίας. Ἑπομένως, ὅπως τονίζει ὁ κ. Μαριᾶς, «ἦρθε ἡ στιγμὴ ἡ Ἑλλάδα νὰ ἀπαιτήσῃ Πολεμικὲς Ἐπανορθώσεις καὶ Ἀποζημιώσεις καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, γιὰ τὶς ἐγκληματικὲς πράξεις τῶν «Τσάμηδων» συνεργατῶν τῶν ναζί».

Πολὺ ὀρθὴ μᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ παρέμβαση στὴν Ὁλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, στὸ Στρασβοῦργο. Γιατί, τὸν τελευταῖο καιρό, οἱ «Τσάμηδες» ἔχουν ξεσαλώσει ἐναντίον τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὑποκινούμενοι παρασκηνιακῶς ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴ Κυβέρνηση. Κι᾽ ὅπως εἶναι γνωστό, ἔχουν κάνει προσφυγὴ στὸ Διεθνὲς Δικαστήριο τῆς Χάγης, διεκδικῶντας δῆθεν «ἀνθρώπινα δικαιώματα» ἀπὸ τὰ θύματά τους !...

Ἄν καὶ δὲν τρέφουμε ἐλπίδες, ὅτι ἡ Ἑλλάδα θὰ διεκδικήσῃ αὐτὰ ποὺ πρέπει ἀπὸ τοὺς «Τσάμηδες», ὅμως θὰ περιμένουμε νὰ δοῦμε τὶς τυχὸν ἐξελίξεις. Καὶ μακάρι νὰ εἶναι θετικὲς καὶ γενναῖες.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

Θυμᾶμαι... *Γράφει ὁ Χρ. Σιχλιμοίρης*

sixry@yahoo.com

Σταῦρος Γκοῦτζος, ὁ δραπέτης...

φωτὸ 1

φωτὸ 2

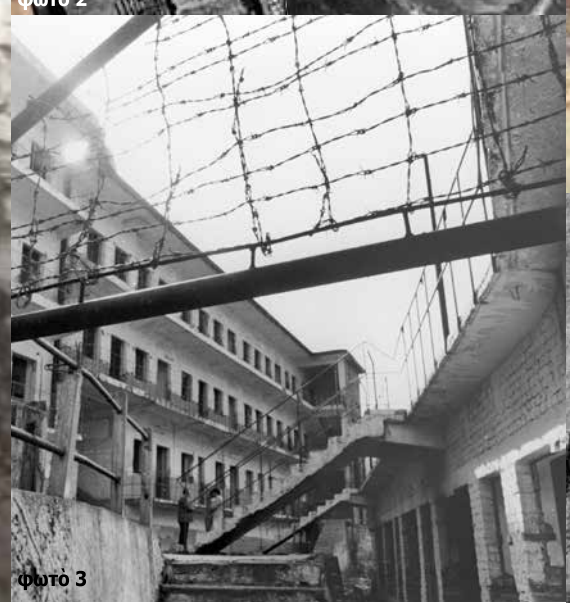
φωτὸ 3

φωτὸ 4

φωτὸ 5

Μία ἀπέραντη φυλακὴ ἦταν ἡ Ἀλβανία τοῦ Χότζα, γι' αὐτὸ προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο καὶ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους, νὰ δραπετεύσουν ἀπὸ αὐτή...Ἀκόμα πιὸ δύσκολη ἦταν ἡ ὑπόθεση «Ἐλευθερία», γι' αὐτοὺς ποὺ βρίσκονταν στὰ κάτεργα – φυλακὲς ἢ στὰ στατόπεδα συγκέντρωσης.

Ἔγινε ὅμως καὶ κεῖ τὸ ἀκατόρθωτο, δυστυχῶς μὲ ἄδοξο τέλος... Ἕνα παλικάρι τῆς Δερβιτσιάνης ὁ Σταῦρος Γκοῦτζος **(φωτὸ 1)** στὴν προσπάθειά του νὰ δραπετεύσει πρὸς τὴν Μάνα Ἑλλάδα, πιάστηκε στὰ σύνορα...Τὸν μετέφεραν στὴ Βόρεια Ἀλβανία, στὸ Spac, **(φωτὸ 2, 3)**-φυλακὴ κάτεργο γιὰ τὴν ἐξόρυξη χαλκοῦ καὶ χρωμίου σὲ ὑψόμετρο πάνω ἀπὸ τὰ 1000 μέτρα -.Ἕνα τέτοιο λιοντάρι ἦταν ἀδύνατο ὅμως νὰ μείνει στὸ κλουβί...

«Τσιάβο, ξέχνα το, ἐξὸν ἂν ἔχεις φτερά...» τοῦ εἶπε ὁ καρδιακὸς καὶ ἔμπιστος φίλος του Ἡρακλῆς. Καὶ κεῖνος ἄρχισε νὰ ψάχνει τὴν εὐκαιρία. Λίγες μέρες πρίν, κουβεντιάζοντας μὲ αὐτοὺς ποὺ ἐμπιστευόταν καὶ μοιράζονταν τὰ ἴδια βάσανα, τὴν ἴδια σκέψη εἶχε καὶ ὁ Μανώλης Κυρίτσης, ἕνας ἄλλος λεβέντης ἀπὸ τὴν Κλεισούρα. Ἔτσι, μαζί, πῆραν τὴν γενναία ἀπόφαση πρὸς τὸ ἄγνωστο... **9 Δεκεμβρίου 1977.**

Διηγεῖται ὁ ἴδιος: «...Ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχε ἀνεμοστρόβιλο, φυσοῦσε δυνατὰ καὶ ἔβρεχε πολύ... Πάω στὸν Μανώλη καὶ τοῦ λέω «ἢ τώρα ἢ ποτέ»....Αὐτὸς ταράχτηκε κι ἄρχισε νὰ τρέμει....Ἕνα κουτάλι τὴν προηγούμενη μέρα τὸ εἶχα κάνει μαχαίρι, «ξύριζε» ἂν χρειαζότανε....Εἶχα ζητήσει τὴν μέρα κείνη νὰ μὲ πᾶνε ἀπὸ τὸν τομέα 2 στὸν τομέα 1 γιὰ νὰ εἴμαστε πιὸ κοντὰ στὰ σύρματα... Πρὶν μπῶ στὴ γαλαρία **(φωτὸ 4)**, εἶχα περάσει ἀπὸ τὴν ἀποθήκη μὲ τὰ ἐργαλεῖα καὶ πῆρα κάτι ροῦχα καὶ καπέλα γιὰ καμουφλὰζ καθὼς καὶ ἕνα τσεκούρι. Ἔπιασα τὸν Μανώλη, ἄντε τοῦ λέω.... ἐγὼ φεύγω...θὰ ἔρχεσαι πίσω μου, ἀφοῦ ντυθήκαμε, μὲ τὸ κεφάλι κάτω στὸ κοκκινόχωμα, θὰ βλέπεις μόνο τὰ παπούτσια μου ἔρποντας... Πέσαμε κι ἀρχίσαμε νὰ προχωρᾶμε... Στὰ 30 μέτρα ἔβλεπα τὸ φρουρὸ μὲ τὸν προβολέα, ἔφεγγε τόσο, ποὺ ἔβλεπες βελόνα... Κάθε φορὰ ποὺ γύριζε σὲ ἄλλη θέση προχωρούσαμε ἕνα μὲ τὸ χῶμα... μέχρι ποὺ φθάσαμε σχεδὸν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ πυργάκι ὕψους 10 μέτρων **(φωτὸ 5)**.

Περάσαμε τὸ πυργάκι καὶ φθάσαμε στὰ σύρματα...μὲ τὸ ψαλίδι ποὺ εἶχα πάρει τὰ ἔκοψα καὶ βγήκαμε ἔξω ... ποῦ ὅμως, δὲν ξέραμε... Βουνὰ παντοῦ τριγύρω...ἀρχίσαμε νὰ ἀνεβαίνουμε τὸ βουνὸ πρὸς τὸ Νότο... Θα' χὲ πάει ἡ ὥρα 3 τὰ μεσάνυχτα... Τὸ πρωὶ πρὶν ξημερώσει, ἀκούγαμε τὶς σειρῆνες στὸ στρατόπεδο καὶ βλέπαμε νὰ λάμπει ὁ οὐρανὸς πρὶν χαράξει ἀπὸ τὶς φωτοβολίδες ποὺ ἔριχναν μιᾶς καὶ εἶδαν στὴν πρωινὴ βάρδια ὅτι κάποιοι ἔλειπαν... Ἀμόλησαν τὰ σκυλιὰ νὰ μᾶς ψάχνουν. Ἐμεῖς πρέπει νὰ εἴμασταν 2-3 km πιὸ μακριὰ... Ἐν τῷ μεταξὺ ἄρχιζε νὰ ξημερώνει... Κρυφτήκαμε γιὰ λίγο στὸ δάσος ἀλλὰ σκεφτήκαμε ὅτι ἂν μέναμε κεῖ θὰ μᾶς ἔβρισκαν τὰ σκυλιά... Κατεβήκαμε πιὸ κάτω ποὺ βαθαίνει τὸ ρέμα ποὺ φέρνει τὸ χαλκὸ ἀπὸ πάνω ποὺ τὸ βγάζαμε **(φωτὸ 6)**...

Ἐκεῖ δὲν θὰ μᾶς ἔβρισκαν...Ἔλα ὅμως ποὺ ὁ Μανώλης δὲν ἤξερε μπάνιο... τοῦ δίνω μία ἀπὸ τὴ γέφυρα **(φωτὸ 7)** καὶ πέφτω καὶ γῶ καὶ περιμέναμε κρατώντας τον μὴ πνιγεῖ...Ἔτσι μπορέσαμε καὶ ξεφύγαμε κι ἀπομακρυνθήκαμε τὴν ἄλλη μέρα, κρυβόμασταν στὰ βουνὰ καὶ περπατούσαμε τὴν νύχτα...» **(φωτὸ 8).**

Στὰ Τίρανα εἶχε σημάνει συναγερμὸς γιὰ τὴν ἀπόδραση ἀπὸ τὸ Spac... Στὸ στρατόπεδο πῆραν ἀμέσως τοὺς κολλητοὺς φίλους του γιὰ ἀνακρίσεις, ξύλο, εἰδικὰ κελιά, γιὰ νὰ πάρουν πληροφορίες... Λεβέντες

φωτὸ 6

φωτὸ 7

ὅμως στάθηκαν καὶ ὁ Ἡρακλῆς κι ὁ Κώστας κι ὁ Μιχάλης, μόνο προσεύχονταν νὰ 'χεῖ γλυτώσει ὁ Σταῦρος κι ἄς ὑπέφερναν αὐτοί… 8 μέρες κράτησε ἡ φυγὴ μὲ λίγο ζάχαρη ποὺ εἶχαν μαζί τους καὶ ἀγριάδες - λαχανίδες τοῦ βουνοῦ σὲ θερμοκρασία -15, βρεγμένοι, ρακένδυτοι, ξεσκισμένοι σὲ χέρια καὶ πόδια νὰ αἱμορραγοῦν, μισοπεθαμένοι στὸ σῶμα, ἀδούλωτοι καὶ ζωντανοὶ ὅμως στὴν ψυχὴ… Ὅταν βγῆκαν στὸ δρόμο τὸν κεντρικὸ μπᾶς καὶ μποῦν σὲ κανένα φορτηγὸ κρυφά, «ἔπεσαν» πάνω σὲ μία ὁμάδα μὲ τεχνίτες-μηχανικοὺς ποὺ βλέποντάς τους, κάλεσαν τὸ Sigurimi … Στὴν ἀνάκριση πέρασε γιὰ μία ἀκόμη φορᾶ ἀπὸ τὴν κόλαση … Πρὶν τὸν ξαναστείλουν στὴ φυλακή, στὸ Burrel τώρα γιὰ νὰ εἶναι ἥσυχοι ὅτι δὲν θὰ ξαναφύγει, ὁ ἀνακριτὴς – δήμιος πῆρε τὴν πληρωμένη ἀπάντηση: «γράψε ὅ,τι θέλεις στὸ χαρτὶ ποὺ μοὺ 'φερες κι ὑπόγραψέ το μόνος σου… σᾶς νίκησα καὶ κάντε με ὅ,τι θέλετε…»

Υ.Γ. ὁ σπιοῦνος ποὺ κάρφωσε καὶ «ἔχωσε» τὸν Μανώλη φυλακὴ Γ. Τ, ἀστυνόμος στὴ Δερβιτσιάνη, μετὰ τὸ '90 «ἔπεσε» στὰ χέρια τοῦ Σταύρου στὴν πλατεία στὰ Γιάννενα, καὶ ἔφαγε τὸ «ξύλο τῆς χρονιᾶς του»…. εὐτυχῶς ἐπενέβη ἡ ἀστυνομία…. Τὴ γλύτωσε τότε ὁ πατέρας, τὴν πλήρωσε ὅμως τὸ παιδί του ἀργότερα…. « τὸ φύσαγε καὶ δὲν κρύωνε….» Ἀπ' τὴ φύτρα αὐτή, μπῆκαν ἄδικα ἄνθρωποι στὴ φυλακή… Κακὴ ρίζα…. καὶ τότε χαφιέδες ἀνθέλληνες, καὶ σήμερα «ἀντιφασίστες».

φωτὸ 8

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

τοῦ Δημητρίου Σκεύα, Ἱστορικοῦ (Ἀποφοίτου Πανεπιστ. Ἰωαννίνων)

ΙΙ. Ἀπὸ τὸν βασιλέα Θαρύπα ἕως τὸ τέλος τῶν Αἰακιδῶν.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 4ου π.Χ αἰώνα ἡ ἰλλυρικὴ δύναμη γινόταν ὁλοένα καὶ ἀπειλητικότερη γιὰ τὴν χώρα. Κατὰ τὴν παράδοση σὲ μία μόνο ἡμέρα κατεσφάγησαν ἀπὸ τοὺς Ἰλλυριοὺς 15.000 ἄνδρες Μολοσσοί, γεγονὸς ποὺ καταδεικνύει τὴν μεγάλη πληθυσμιακὴ πυκνότητα τῆς χώρας. Τελικὰ οἱ εἰσβολεῖς ἀπωθήθηκαν ἀπὸ τοὺς Σπαρτιάτες, κυρίαρχους τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων στὰ μετὰ τὸν πελοποννησιακὸ πόλεμο χρόνια. Μὲ τὴν ἐπάνοδο, ὅμως, τῆς ἀθηναϊκῆς δύναμης ἡ Ἤπειρος συντάχθηκε μὲ τὴν Ἀθήνα. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἀλκέτα ὑπῆρξε δυναμική, καθὼς χάρη στὶς τολμηρές του ἐνέργειες, πρὸς ὄφελος τῶν Ἀθηναίων, ἔλαβε χορηγία ἀργύρου, καὶ προέβη στὴν κοπὴ τῶν πρώτων μολοσσικῶν νομισμάτων.

Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 4ου π.Χ. αἰώνα ἡ Ἑλλάδα γνωρίζει τὴν διαρκῶς αὐξανόμενη δύναμη τῆς Μακεδονίας, ὁ βασιλέας τῆς ὁποίας Φίλιππος, νυμφεύεται τὴν Ὀλυμπιάδα, κόρη τοῦ Ἠπειρώτη βασιλέα Νεοπτόλεμου, γιοῦ τοῦ Ἀλκέτα Α΄. Ὁ Φίλιππος Β' μεταμορφώνει τὴν Μακεδονία, καθιστώντας την κυρίαρχη δύναμη στὴν χερσόνησο τοῦ Αἵμου (Βαλκανική), ποὺ οἱ βλέψεις του, ὅμως, δὲν σταματοῦν ἐκεῖ. Εἰσβάλλει στὴν Ἤπειρο, κατὰ τῶν νοτιοελληνικῶν ἀποικιῶν, ποὺ βρίσκονται διάσπαρτες στὸ ἔδαφός της, τὶς ὁποῖες καὶ κατακτᾶ, γιὰ νὰ τὶς παραχωρήσει στὴν συνέχεια στὸν γυναικάδελφό του Ἀλέξανδρο Α΄.

Ἡ βασιλεία τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐγκαινιάζει μία νέα ἐποχὴ γιὰ τὴν Ἤπειρο, σταθμὸς τῆς ὁποίας ἀναδείχθηκε ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς Συμμαχίας τῶν Ἠπειρωτῶν, ἢ ἀλλιῶς Ἀπείρου, στὸ β' μισὸ τοῦ 4ου π.Χ. αἰώνα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καταδεικνύει τὴν πολιτική, καὶ πολιτισμικὴ ἐξέλιξη τῶν ἠπειρωτικῶν πραγμάτων, καθὼς στὸ πλαίσιο τοῦ νέου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ἡ χώρα βρισκόταν ἑνοποιημένη, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἱστορία της.

Ἡ Ἄπειρος μετατρέπεται σὲ μία ἰσχυρὴ χώρα, ἀπαλλαγμένη πιὰ ἀπὸ τὴν ἰλλυρικὴ ἐπιβουλή, χάρη στὴν συνδρομὴ τῶν Μακεδόνων, τῶν ὁποίων παραμένει πιστὴ σύμμαχος καὶ ἀναδεικνύεται προστάτης τῶν Ἑλλήνων τῆς Δύσης ἀπέναντι στοὺς βαρβάρους ποὺ ἀπειλοῦσαν τὶς ἑλληνίδες πόλεις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Σικελίας. Ἡ φιλόδοξη ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου Α΄ στάθηκε, ὅμως, μοναχική, καθὼς ὁ Ἑλληνισμὸς ἔδειχνε νὰ στρέφει ὁλοκληρωτικὰ τὰ μάτια του στὴν Ἀνατολή. Τὸ ἀποτέλεσμά της ἂν καὶ ἀτυχὲς ὑπῆρξε γόνιμο καθὼς ἕνας ἀκόμη βασιλέας τοῦ οἴκου τῶν Αἰακιδῶν θὰ ἀκολουθοῦσε τὸ ὄνειρό του γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς Δύσης. Τὸ ὄνομά του; Πύρρος, ὁ βασιλέας τῆς Ἠπείρου.

Ἡ βασιλεία τοῦ ἄνδρα αὐτοῦ ὑπῆρξε μία περίοδος καινοτομίας, δόξας, ἐκπολιτισμοῦ καὶ ἐπέκτασης γιὰ τὸ ἔθνος τῶν Μολοσσῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν Ἤπειρο ὡς πολιτικὴ καὶ πολιτισμικὴ ὀντότητα. Γεννημένος στὰ 318 π.Χ, ὁ Πύρρος, ὁ γιὸς τοῦ Αἰακίδη, ἐγγονὸς τοῦ βασιλέα Ἀρρύβα, ποὺ ἦταν θεῖος τοῦ γενναίου Ἀλεξάνδρου Α', γνώρισε δύσκολη παιδικὴ ἡλικία, μὲ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πατέρα του καὶ τὴν φυγή του στὴν αὐλὴ τοῦ Ἰλλυριοῦ βασιλέα τῶν Ταυλαντίων, Γλαυκία. Ἡ πορεία τοῦ ἐξόριστου Ἠπειρώτη πρίγκιπα σημαδεύτηκε ἀπὸ τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαδόχων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, οἱ ὁποῖοι στὰ 301 π.Χ συγκρούστηκαν ἐκ νέου στὴν Ἰψὸ τῆς Μ. Ἀσίας. Στὴ μεγάλη ἐκείνη μάχη ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Πύρρος, στὸ πλευρὸ τοῦ Ἀντιγόνου Α', τοῦ Μονόφθαλμου κκαὶ τοῦ υἱοῦ του Δημητρίου, ὡστόσο ἡ συντριβὴ τῶν συμμάχων του καὶ ὁ θάνατος τοῦ Ἀντιγόνου, ὁδήγησαν τὸν νεαρὸ Πύρρο στὴν Αἴγυπτο, ὅμηρο στὰ χέρια τοῦ Πτολεμαίου Α' τοῦ Σωτήρα.

Ἡ διαμονὴ του ἐκεῖ σημάδεψε, κατὰ ἕνα τρόπο, τὴν μετέπειτα πορεία τοῦ Ἡγεμόνα τῆς Ἠπείρου, καθὼς ἡ αὐλὴ τοῦ Πτολεμαίου στὴν Ἀλεξάνδρεια ἀναδείχθηκε σὲ πραγματικὸ σχολεῖο γιὰ τὸν νεαρό, τότε Πύρρο, ἐνῶ ἡ ἀφοσίωση ποὺ ἐκεῖνος ἔδειχνε στὶς πολεμικὲς τέχνες, στὴ μελέτη τῶν γραμμάτων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποστροφή του πρὸς τὶς διασκεδάσεις καὶ τὴν τρυφηλὴ ζωὴ γρήγορα κέρδισαν τὴν συμπάθεια πολλῶν ἀνθρώπων τῆς αὐλῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βασίλισσας Βερενίκης, συζύγου τοῦ Πτολεμαίου. Ὁ ἀνέστιος πρίγκιπας τῆς Ἠπείρου γοητεύτηκε ἀπὸ τὸν πλοῦτο, τὸν πολιτισμό, τὶς τέχνες καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν νέων ἑλληνιστικῶν βασιλείων τῆς Ἀνατολῆς, ἡ ἐπίδραση μάλιστα ποὺ εἶχε ὁ ἀναγεννημένος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς στὸν Πύρρο ἦταν τεράστια καὶ γίνεται φανερὴ μέσα ἀπὸ τὸ πολιτιστικό του ἔργο, ὡς βασιλέα καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἠπείρου.

Στὰ 296 π.Χ ὁ Πύρρος, χάρη στὴ συνδρομὴ τῆς Βερενίκης, τῆς ὁποίας τὴν κόρη Ἀντιγόνη εἶχε παντρευτεῖ, καὶ τοῦ Πτολεμαίου, ἀνακτᾶ τὸν θρόνο τῶν προγόνων του καὶ ἀναλαμβάνει τὴν Ἡγεμονία ὅλων τῶν Ἠπειρωτῶν. Ἡ δραστήρια βασιλεία του ἐγκαινιάζει μία φάση ἀστικοποίησης γιὰ τὴν χώρα, κατὰ τὴν ὁποία δύο νέες πόλεις ἱδρύονται ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἐνῶ προχωρεῖ ἡ ἀνάπτυξη πολλῶν οἰκισμῶν σὲ μικρὲς πόλεις. Ὀνομαστικὰ συνδέονται μὲ τὸν Πύρρο δύο πόλεις, ἡ πρώτη στὸ νότο καὶ ἡ δεύτερη στὰ βόρεια τοῦ βασιλείου του. Ἡ πρώτη, ἡ Βερενίκη, ἱδρύθηκε γύρω στὰ 290 π.Χ, πρὸς τιμὴν τῆς πανίσχυρης πεθερᾶς τοῦ βασιλέα, στὸ σημεῖο τῆς ἀποβίβασής του κατὰ τὴν ἐπάνοδό του ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Ἡ θέση της τοποθετεῖται κοντὰ στὴ σημερινὴ πόλη τῆς Πρέβεζας, ἐνῶ ἡ δεύτερη ἵδρυση τοῦ Πύρρου βρίσκονταν στὴν Χαονία, στὴ σημερινὴ βόρειο Ἤπειρο. Ἡ πόλη αὐτὴ ὀνομάστηκε Ἀντιγόνεια, πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου τοῦ Ἠπειρώτη ἡγεμόνα.

Ἡ ἵδρυση τῆς Ἀντιγόνειας στὸ βορρᾶ, ἀλλὰ καὶ ἡ μεταφορὰ τῆς πρωτεύουσας τοῦ κράτους του ἀπὸ τὴν Πασσαρώνα, ἡ θέση τῆς ὁποίας πιθανολογεῖται πὼς βρίσκονταν κοντὰ στὴ σημερινὴ βιομηχανικὴ ζώνη τῶν Ἰωαννίνων, στὴν Ἀμβρακία, τὴν σημερινὴ Ἄρτα φανερώνουν τὶς βλέψεις τοῦ Πύρρου καὶ τὸ ὅραμά του, τὸ ὁποῖο δὲν ἐγκλωβίζονταν στὰ παραδοσιακὰ ὅρια τῆς Ἠπείρου, οὔτε στὰ κεκτημένα του ἀλλὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀποτινάξει τὴν μακεδονικὴ ἡγεμονία, στὰ δυτικά, νὰ ὑποτάξει τοὺς ἄναρχους Ἰλλυριοὺς τοῦ βορρᾶ καὶ νὰ ἑδραιώσει τὴν κυριαρχία του στὸ ζωτικό, ἐμπορικὸ ἀλλὰ καὶ ἁλιευτικό, χῶρο τοῦ Ἀμβρακικοῦ. Παράλληλα οἱ ἐκστρατεῖες του στὴν Ἰταλία καὶ τὴν Σικελία, μὲ τὶς ἡρωικὲς νίκες στὴν Ἡράκλεια, τὸ Ἄσκλο καὶ τὴν πικρὴ ἀναμέτρηση στὸ Βενουέντο, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναγόρευσή του σὲ βασιλέα ὅλης τῆς Σικελίας καὶ σὲ ἡγεμόνα τοῦ Τάραντα, προσδίδουν μία μυθικὴ ἀτμόσφαιρα στὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου Πύρρου.

Ἔτσι στὰ 272 π.Χ, ὅπου ὁ ἄδοξος θάνατος τοῦ Πύρρου στὸ Ἄργος, μία νέα Ἤπειρος εἶχε γεννηθεῖ τῆς ὁποίας ἡ δόξα δὲν ἔσβησε μαζὶ μὲ τὸν ἡγέτη της, ἀλλὰ ἐξακολούθησε νὰ ζεῖ μέσα ἀπὸ τὰ λαμπρὰ θέατρα τῶν πόλεών της, τοὺς καλλίγραμμους ναοὺς τῶν ἱερῶν της, τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ὀμορφιὰ τῆς πρωτεύουσάς της, τὸν θρύλο τοῦ βασιλιᾶ της. Ἡ Ἤπειρος αὐτὴ ἔχασε τὴν λάμψη της μὲ τὸν θάνατο τῆς Ὀλυμπιάδας, τῆς τελευταίας ἀπογόνου τοῦ Πύρρου καὶ τῶν Αἰακιδῶν, γιὰ νὰ πέσει στὴν συνέχεια νεκρὴ ἀπὸ τὸ ξίφος τοῦ Ρωμαίου κατακτητῆ στὰ 168 π.Χ.

1 Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μολοσσὸς (350-331 π.Χ) ὑπῆρξε γιὸς τοῦ Νεοπτόλεμου Α΄ καὶ ἀδελφὸς τῆς Ὀλυμπιάδας, μητέρας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Μετὰ τὸν θάνατό του ἡ σύζυγός του Κλεοπάτρα ἀνέλαβε τὴν ἀντιβασιλεία στὴν Ἤπειρο ὡς τὸ 324 π.Χ, ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ Αἰακίδης, πατέρας τοῦ Πύρρου ἔγινε βασιλέας μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς Ὀλυμπιάδας

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ TITTONI-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἰωάννης Σ. Παπαφλωράτος
Νομικὸς-Διεθνολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἰταλοὶ στρατιῶτες στὸν Αὐλώνα, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Τὴν 29η Ἰουλίου 1919, ὑπεγράφη τὸ Σύμφωνο Tittoni – Βενιζέλου, τὸ ὁποῖο προέβλεπε τὴν ὑποστήριξη τῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων καὶ ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς. Ἐπίσης, τὸ συγκεκριμένο σύμφωνο προέβλεπε τὴν παραχώρηση στὴν Ἑλλάδα τῶν Δωδεκανήσων, πλὴν τῆς Ρόδου. Στὴν νῆσο αὐτὴ θὰ διενεργεῖτο δημοψήφισμα προκειμένου νὰ ἀποφανθοῦν οἱ κάτοικοί της γιὰ τὸ μέλλον τους, ὅταν ὅμως ἡ Κύπρος ἐκχωρεῖτο στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς Βρεταννούς. Σὲ ἀντάλλαγμα, ἡ Ἀθήνα θὰ συναινοῦσε στὴν παραχώρηση τοῦ Αὐλώνα καὶ τῆς γύρω περιοχῆς στὴν Ἰταλία, θὰ ἐπικροτοῦσε τὴν ἀνάθεση στὴν Ρώμη ἐντολῆς γιὰ τὸ ὑπόλοιπο ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ οὐδετεροποιοῦσε τὰ στενὰ τῆς Κερκύρας. Σημειωτέον ὅτι ἡ τελευταία διάταξη ἦταν εἰς βάρος τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Τέλος, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση παραιτεῖτο πρὸς ὄφελος τῆς ἀντίστοιχης ἰταλικῆς ἀπὸ τὶς διεκδικήσεις της ἐπὶ τῶν σαντζακίων Ἀϊδινίου καὶ Μεντεσέ, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Μαιάνδρου, τὴν ὁποία ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς κατεῖχε κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἡ συμφωνία αὐτὴ θὰ παρέμενε μυστικὴ μέχρι τὴν τελικὴ συζήτηση τοῦ «ἀλβανικοῦ» στὸ Παρίσι. Δυστυχῶς, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προαναφερθέντος συμφώνου τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἵρεση τοῦ ἄρ. 7, τὸ ὁποῖο προέβλεπε τὴν δυνατότητα ὑπαναχωρήσεως τῆς Ρώμης, σὲ περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία δὲν ἐκπληρώνονταν οἱ φιλοδοξίες της στὴν Μ. Ἀσία.

Ἔχει γραφεῖ ὅτι «ἐκ τῶν ὑστέρων, μὲ τὴν ἐκ τῶν γεγονότων πεῖραν, ἐπιτρέπεται νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἄποψις, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ὑπέγραψαν τὴν Συμφωνίαν Τιττόνι – Βενιζέλου μὲ τὴν στερρᾶν, ἐκ τῶν προτέρων ἀπόφασιν ὅπως ἀποκομίσουν, μέν, ἐκ ταύτης οἱ ἴδιοι πᾶν δυνατὸν ὄφελος, ἀναζητήσουν δὲ εἰς τὰς μετέπειτα διεθνεῖς συνθήκας εὐκαιρίας καὶ ἀφορμᾶς πρὸς πλήρη ἀποδέσμευσιν τῶν ὑπὸ τὰς ἀναληφθείσας ἔναντι τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις». Πάντως, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου αὐτοῦ προκάλεσε θύελλα ἀντιδράσεων στὸ Βελιγράδι, ὅπου κατηγόρησαν τὸν Βενιζέλο γιὰ προδοσία.

Σημειωτέον ὅτι τὴν αὐτὴ περίοδο, οἱ ἰταλικὲς Ἀρχὲς στὴν Ἤπειρο συνέχισαν τὴν λήψη ἀνθελληνικῶν μέτρων εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Οἱ Βορειοηπειρῶτες ξεσηκώθηκαν καὶ συγκρότησαν ἔνοπλα τμήματα. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ προαναφερθέντος συμφώνου καὶ ἡ γενικότερη στάση τοῦ νέου Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν ὤθησαν τὸν Βενιζέλο στὴν ἔκδοση μίας διαταγῆς περὶ «ἀμέσου διαλύσεως τῶν σωμάτων αὐτῶν». Οἱ Ἰταλοὶ ἀνεθάρρησαν ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη αὐτὴ καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν ἀνθελληνικὴ πολιτική τους, ἡ ὁποία ἐξέλαβε, ὅμως, σαφῶς ἠπιότερη μορφή. Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1919, ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλο ἀποχωρήσεως τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ τρίγωνο τοῦ Πωγωνίου καὶ ἡ περιοχὴ περιῆλθε ἐκ νέου ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ συνέβη ἕναν καὶ πλέον χρόνο μετὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ πολέμου καὶ τέσσερις μῆνες μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου Tittoni - Βενιζέλου (Ἰούλιος 1919)!

Ἡ Ρώμη ἐπιθυμοῦσε νὰ περιορίσει τὰ ἀνοικτὰ μέτωπα καὶ νὰ ἐπικεντρώσει τὴν προσοχή της στὸ Φιοῦμε, ὡς ἐκ τούτου ἀπεφάσισε τὴν ἀπόσυρση τῶν στρατευμάτων της ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Ἠπείρου. Αὐτό, ὅμως, ἔπρεπε νὰ γίνει δίχως νὰ μειωθεῖ τὸ ἰταλικὸ γόητρο. Οἱ Ἀλβανοὶ ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως τὶς ἰταλικὲς προθέσεις καὶ ἐστράφησαν κατὰ τῶν εὐεργετῶν τους, συγκροτώντας πολυάριθμες καὶ ἰδιαιτέρως μαχητικὲς ἀνταρτικὲς ὁμάδες. Ἡ ἐμφάνιση τῶν συμμοριῶν αὐτῶν προκάλεσε τὴν ἀνασυγκρότηση τῶν ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, οἱ ὁποῖες περιόρισαν ὅμως τὴν δράση τους στὴν βόρ. Ἤπειρο. Ἀντιθέτως, οἱ ἀλβανικὲς συμμορίες ἐπέκτειναν τὴν δράση τους μέχρι τὸν Αὐλώνα, στρεφόμενες κυρίως ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν. Μάλιστα, τὴν 28η Νοεμβρίου 1919, ἔλαβε χώρα μία μεγάλη διαδήλωση ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν στὴν συγκεκριμένη πόλη, μὲ τὴν συμμετοχὴ πολλῶν γυναικοπαίδων.

Σταδιακά, ἡ ἀλβανικὴ ἐξέγερση ἔλαβε μεγάλες διαστάσεις, φέρνοντας σὲ ἰδιαίτερα δύσκολη θέση τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἀπεσύρθησαν στὸν Αὐλώνα. Οἱ ἐξεγερθέντες σχημάτισαν μία νέα κυβέρνηση ὑπὸ τὸν Σουλεϊμᾶν Ντελβίνα (Suleiman Delvina), ὁ ὁποῖος θεωρεῖτο ἐχθρικὰ διακείμενος πρὸς τοὺς Ἰταλούς. Ἡ κυβέρνηση Delvina ἀπεφάσισε τὴν ἐγκατάσταση τῆς πρωτεύουσας στὰ Τίρανα. Ἡ Ρώμη ἐπεχείρησε νὰ διασπάσει τὸ μέτωπο τῶν ἐξεγερθέντων μὲ δωροδοκίες καὶ ἀπειλές, δίχως, ὅμως, σοβαρὰ ἀποτελέσματα. Τότε, τὸ ἰταλικὸ ἐπιτελεῖο ἀπεφάσισε τὴν ἐσπευσμένη συγκέντρωση ὅλων τῶν δυνάμεών του στὸν Αὐλώνα καὶ τοὺς Αγ. Σαράντα. Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1920, ἔλαβε χώρα ἕνα συνέδριο Ἀλβανῶν ἀντιπροσώπων, τὸ ὁποῖο κατέδειξε τὴν θέλησή τους νὰ ἀπεξαρτηθοῦν ἀπὸ τὴν ἰταλικὴ κηδεμονία.

Ἡ Ρώμη ἐπικέντρωσε τὴν προσπάθειά της στὸ διπλωματικὸ πεδίο, ὅπου κατάφερε νὰ ἐκμαιεύσει μία ἀπόφαση τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς Συνδιασκέψεως, ἡ ὁποία ἀνεγνώριζε τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλβανίας καὶ ὅριζε μία ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν διαχάραξη τῶν συνόρων της. Ἀξίωσε δὲ τὴν παρουσία ἑνὸς Ἀλβανοῦ ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς ἁρμόδιας ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ ἐκθέσει τὶς ἀπόψεις τῆς κυβερνήσεώς του προκειμένου νὰ μὴν μείνουν ἀναπάντητα τὰ ἑλληνικὰ ἐπιχειρήματα. Ἐπιπλέον, προσεπάθησε νὰ ἐπιβάλει τὴν συμμετοχὴ ἑνὸς ἐκπροσώπου της στὶς ἐργασίες τῆς ἁρμόδιας ἐπιτροπῆς. Εἶναι προφανὲς ὅτι οἱ ἐνέργειες αὐτὲς ἔρχονταν σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ τότε προσφάτως ὑπογραφὲν Σύμφωνο Tittoni – Βενιζέλου.

Ὁ τελευταῖος, ὅμως, τηρώντας τὰ συμπεφωνημένα, προχώρησε στὴν ἐπίσημη ἀνακοίνωση τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Συμφώνου, λίγες ἡμέρες ἀργότερα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ προκάλεσε τὴν ἱκανοποίηση τῶν κυβερνήσεων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οἱ ὁποῖες ἀπεδέχθησαν τὸ προαναφερθὲν σύμφωνο ὡς βάση γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας. Οἱ κυβερνήσεις τῶν ἰσχυρῶν κρατῶν τῆς Δύσεως θεώρησαν, ἐσφαλμένα ὅπως ἀπεδείχθη λίαν συντόμως, ὅτι ἕνα χρονίζον πρόβλημα ἔβαινε πρὸς ἐπίλυση. (συνεχίζεται)

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, 1833 – 1949», Θεσσαλονίκη: ἐκδόσεις Σάκκουλα, 2014)

Ὁ Σουλεϊμᾶν Ντελβίνα (1884-1933).

Ο,ΤΙ ΣΠΕΙΡΕΙΣ ΘΑ ΘΕΡΙΣΕΙΣ

1999. Βομβαρδισμὸς τῆς Σερβίας ἀπὸ τοὺς Ματοϊκοὺς

Εἶναι γεγονὸς πὼς ἡ χώρα μας κατὰ τὸν 20ο αἰώνα ἔχει ἀδικηθεῖ ἀπὸ τοὺς «ἰσχυροὺς» τῆς γῆς. Γιὰ νὰ ἀποδείξουμε τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ἀκόμα καὶ σήμερα στὴν Βόρειο Ἤπειρο καὶ στὴν Κύπρο ὑπάρχει ἀλβανικὸς καὶ τουρκικὸς στρατὸς κατοχῆς ἀντίστοιχα, μὲ τὴν ἔνοχη ἀνοχὴ τῶν «Μεγάλων Δυνάμεων».

Δὲν εἶναι ὅμως μόνο ἡ Ἑλλάδα ἀδικημένη, ἀλλὰ καὶ πολλὲς ἄλλες χῶρες ὅπως γιὰ παράδειγμα ἡ ὁμόδοξη Σερβία.

Τὴν Ἄνοιξη τοῦ 1999 τὰ «γεράκια» τοῦ ΝΑΤΟ βομβάρδισαν ἀνηλεῶς τὴν Σερβία μὲ σκοπὸ τὴν ἀλλαγὴ τῶν συνόρων της μέσω τῆς ἀπόσχισης τοῦ Κοσόβου ἀπὸ τὴν ἐπικράτειά της. Τότε οἱ λεγόμενες Μεγ. Δυνάμεις ἰσχυρίζονταν ὑποκριτικὰ πὼς οἱ βομβαρδισμοὶ ἐναντίον της στόχευαν στὴν προστασία τῶν Ἀλβανῶν τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ γενικότερα στὴν ὑπεράσπιση τοῦ δικαίου στὴν συγκεκριμένη περιοχή.

Λίγα χρόνια ἀργότερα τὸ Κόσοβο ἀνακηρύχθηκε ἀνεξάρτητο κράτος καὶ στὶς μέρες μας ἡ Ἀλβανία σχεδιάζει τὴν ἕνωσή του μαζί της ἐνῶ ἡ Σερβία ἀντιστέκεται ὥστε νὰ μὴν παγιωθεῖ αὐτὴ ἡ ἀδικία ποὺ γίνεται εἰς βάρος της.

Ὅπως ὅμως λέει ἡ παροιμία: «Ὅ,τι σπείρεις θὰ θερίσεις». Τὰ κινήματα τῶν Σκοτσέζων, τῶν Καταλανῶν καθὼς καὶ ἄλλων λαῶν στὴν Εὐρώπη γιὰ τὴν αὐτοδιάθεσή τους, ἔχουν τρομάξει τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση καὶ τὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν ποὺ πρωτοστάτησαν τὸ 1999 στὸ αἱματοκύλισμα τῆς Σερβίας.

Ἂς τὸ καταλάβουμε. Ὅσο ἡ καταπίεση καὶ ἡ ἀδικία τῶν «Δυνατῶν» τοῦ κόσμου εἰς βάρος τῶν «ἀδυνάτων» λαῶν θὰ συνεχίζεται, τόσο ἡ ἀντίσταση καὶ ὁ ἀγώνας τῶν δεύτερων γιὰ ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη θὰ θεριεύει.

Εἴθε ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ δώσει δύναμη στοὺς Σέρβους ἀλλὰ καὶ σ' ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες ὥστε νὰ συνεχίζουμε τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν δίκαιη λύση τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων.

Ζάβαλης Γεώργιος

Ἂς τὸ καταλάβουμε. Ὅσο ἡ καταπίεση καὶ ἡ ἀδικία τῶν «Δυνατῶν» τοῦ κόσμου εἰς βάρος τῶν «ἀδυνάτων» λαῶν θὰ συνεχίζεται, τόσο ἡ ἀντίσταση καὶ ὁ ἀγώνας τῶν δεύτερων γιὰ ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη θὰ θεριεύει.

ΕΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ

Σὲ ὅλες τὶς ἀναμετρήσεις ὑπάρχει ἕνας κυνικὸς ἀφορισμὸς γιὰ αὐτὸν ποὺ ἐπικρατεῖ τοῦ ἀντιπάλου του, ὅτι: «τὴν Ἱστορία τὴ γράφουν οἱ Νικητές». Γιὰ τὸν ἑλληνισμὸ τῆς Βορείου Ἠπείρου δὲν ἰσχύει κάτι τέτοιο καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς περιοχῆς παρὰ τὶς ἱστορικὲς νίκες τους, βιώνουν γενιὲς τώρα τὸ δικό τους Γολγοθά.

Τί κι ἂν αὐτὴ ἡ γωνία τῆς ἑλληνικῆς γῆς ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ ἱστορικὰ τρεῖς φορὲς μὲ ποταμοὺς αἵματος καὶ θυσιῶν γενναίων Ἑλλήνων, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι δὲν κατάφερε νὰ ἑνωθεῖ μὲ τή μητέρα Ἑλλάδα. Ὅπως δὲν κατάφερε νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ μαρτυρικὴ Κύπρος μας.

Τὸ συνεχιζόμενο δράμα τῶν Ἑλλήνων τῆς Β. Ἠπείρου πρέπει νὰ σηκώσει τὸν ἑλληνισμὸ ἀπὸ τὸν λήθαργο τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ δώσει λύση στὸ ἀνοιχτὸ ἐθνικὸ θέμα τῆς Βορείου Ἠπείρου. Μόνο τότε θὰ δικαιωθοῦν οἱ ἀγῶνες τῶν πεσόντων προγόνων μας γιὰ ἐλεύθερη καὶ ἑνιαία Ἤπειρο.

Παρ' ὅλο ποὺ ὁ ἔνοπλος Αὐτονομιακὸς Ἀγώνας τῶν Ἑλλήνων τῆς Βόρ. Ἠπείρου, στέφτηκε μὲ ἐπιτυχία καθὼς ἦταν νικηφόρος μὲ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τὸ "Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας", τῆς 17ης Μαΐου 1914, οἱ μεγάλες δυνάμεις τῆς ἐποχῆς δὲ σεβάστηκαν ἀπολύτως τίποτα. Βιαζόταν ἔτσι ἡ θέληση ἑνὸς ὁλόκληρου λαοῦ νὰ ζήσει ἐλεύθερος μαζὶ μὲ τοὺς ὑπόλοιπους ἀδελφούς του.

Ἔτσι οἱ Ἕλληνες τῆς Β.Η., παρέμειναν ὑπὸ τὸν ἀλβανικὸ ζυγὸ ἀνεξάρτητα ποιὸς ἦταν ἐπικεφαλῆς τοῦ νεοσύστατου ἀλβανικοῦ κράτους. Ὑπέστησαν ἀπὸ τὸ 1914 ἕως καὶ στὶς μέρες μας διωγμοὺς θρησκευτικοὺς ἁπλὰ καὶ μόνο γιατὶ ἦταν Χριστιανοί. Νὰ θυμίσουμε ἀκόμη πιὸ πρόσφατα, ἐν ἔτει 2015, ὅτι ὁ δῆμος τῆς Χιμάρας, γκρέμισε τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου! Ἀπαγορεύτηκε ἐπίσης στοὺς Ἕλληνες νὰ ὁμιλοῦν τὴ μητρικὴ γλώσσα τους καὶ ὅποιος δὲν ὑπάκουε στὶς ἐντολὲς τοῦ Κόμματος τοῦ Χότζα, περνοῦσε τὴ ζωή του στὶς ἀπάνθρωπες φυλακές του. Στὶς μέρες μας τὸ ἀλβανικὸ κράτος κάνει τὴ μία πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη τὶς αὐθαιρεσίες ὥστε νὰ ἁρπάξει τὶς περιουσίες τῶν Ἑλλήνων τῆς Χιμάρας. Στὸν ἀντίποδα ἂς δοῦμε τί κάνουν οἱ χῶρες ποὺ ὑποστηρίζουν τὰ ἐθνικά τους συμφέροντα ἀκόμα καὶ ἂν εἶναι χιλιάδες ναυτικὰ μίλια μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα τους. Συγκεκριμένα ἀναφερόμαστε στὸ Ἡνωμένο Βασίλειο καὶ στὸν Πόλεμο τῶν Νήσων Φώκλαντ μεταξὺ τῆς Ἀργεντινῆς καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Ἡ σύγκρουση ξεκίνησε τὴν 2α Ἀπριλίου 1982 ὅταν η Ἀργεντινὴ εἰσέβαλε και κατέλαβε τὶς Νήσους Φώκλαντ. Ἡ Μεγάλη Βρετανία ἀπέστειλε ναυτικὲς δυνάμεις γιὰ ἐνίσχυση τῶν νήσων της καὶ τελικὰ ἡ σύγκρουση ἔληξε μετὰ ἀπὸ 74 ἡμέρες καὶ τὴν παράδοση τῆς Ἀργεντινῆς στὶς 14 Ἰουνίου 1982, ἐπιστρέφοντας τὰ νησιὰ στὸ Βρετανικὸ ἔλεγχο.

Τὸ προαναφερθὲν σύντομο ἱστορικὸ παράδειγμα πρέπει νὰ προβληματίσει σύσσωμο τὸν ἑλληνισμό. Νὰ τὸν προβληματίσει γιὰ τὸ ὅτι τὸ ἀγωνιστικὸ καὶ πατριωτικὸ φρόνημά του ἔχει ὑποχωρήσει πολὺ σὲ σύγκριση μὲ μία ἢ δύο γενιὲς πίσω. Τὸ συνεχιζόμενο δράμα τῶν Ἑλλήνων τῆς Β. Ἠπείρου πρέπει νὰ σηκώσει τὸν ἑλληνισμὸ ἀπὸ τὸν λήθαργο τῆς ἐποχῆς. Διότι κανένας λαὸς δὲν χάθηκε στὴν Ἱστορία μόνο ἀπὸ μία οἰκονομικὴ χρεοκοπία γιὰ τὴν ὁποία εὐθύνεται ἀπόλυτα ὁ πολιτικὸς κόσμος μὲ τὴν κακή του διαχείριση. Ὀφείλει λοιπὸν ὁ ἑλληνισμὸς νὰ συνέλθει γιὰ νὰ δώσει λύση στὸ ἀνοιχτὸ ἐθνικὸ θέμα τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τοὺς τυραννισμένους ἀδελφούς του.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιβιώσει ὁ ἑλληνισμὸς στὴ θύελλα τῆς ἐποχῆς, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψει στὶς παλιὲς καὶ διαχρονικὲς ἀξίες ποὺ δὲν εἶναι ἄλλες ἀπὸ τὸ τρίπτυχο «Πατρίδα-Θρησκεία-Οἰκογένεια».

Μόνο τότε θὰ δικαιωθοῦν οἱ ἀγῶνες τῶν πεσόντων προγόνων μας γιὰ ἐλεύθερη καὶ ἑνιαία Ἤπειρο. Μόνο τότε θὰ ἔρθουν καλύτερες ἡμέρες στὴν πατρίδα μας. Μόνο τότε θὰ ἀπελευθερωθεῖ ἡ σκλαβωμένη Βόρειος Κύπρος μας ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγό.

Καὶ τότε θὰ δικαιωθεῖ ὁ ἀγώνας τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ καὶ τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. Σὺν Θεῷ, γένοιτο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ

Μήπως τελικὰ ὑπάρχει ἐκ Βορρᾶ κίνδυνος;

Ὁ ἥλιος τῆς Μακεδονίας μας ὄργανο προπαγάνδας στὰ χέρια τῶν Σκοπιανῶν.

Μέχρι τὴν λήξη τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου (περίπου στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1990) ὑπῆρχε καὶ στὴν χώρα μας ὡς στρατιωτικὴ ἀρχὴ-δόγμα, ὡς σχέδιο ἀμύνης, ἡ ὁποιαδήποτε ἀπόκρουση κάποιας ἐκ Βορρᾶ ἐπιθέσεως, διότι ἡ Ἑλλὰς ἀνῆκε σὲ διαφορετικὸ Πολιτικὸ καὶ Στρατιωτικὸ Στρατόπεδο σὲ σχέση μὲ τοὺς γείτονές μας (ἀνήκαμε στὸ ΝΑΤΟ, ἄσχετα ἂν καὶ οἱ βόρειοι γείτονές μας τώρα ἐπιδιώκουν νὰ εἰσέλθουν σὲ αὐτὸ-ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα).

Οἱ παλαιότεροι θὰ θυμοῦνται ὅτι ὡς τὸ 1974 πολλοὶ στὴν Ἑλλάδα ὁμιλοῦσαν ἐπισήμως περὶ τοῦ ἐκ Βορρᾶ Κινδύνου. Στηρίζονταν σὲ ἄλλα δεδομένα, ἀλλὰ καὶ στὶς ἀσταθεῖς διεθνεῖς ἰσορροπίες. Δὲν εἶχαν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὶς τελευταῖες πολεμικὲς περιπέτειες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πολλὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεκινοῦσαν γεωγραφικὰ ἀπὸ τὰ Βόρεια σύνορά μας (ἀπὸ ἐκεῖ εἰσῆλθαν ὡς κα-

Δὲν περνᾶ μήνας χωρὶς μία νέα εἴδηση γιὰ τὶς κινήσεις Ἀλβανῶν ποὺ ἀνακινοῦν Τσάμικο ἢ Σκοπιανῶν ποὺ ἐπαναλαμβάνουν ὅτι εἶναι… Μακεδόνες καὶ τοὺς χρωστᾶμε καὶ ἐδάφη, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἑνοποιήσουν τὴν Μακεδονία, ὅπως ἦταν τὰ ὄνειρα τῶν Πανσλαβιστῶν ἀπὸ τὸν 19ο αἰώνα.

τακτητὲς οἱ Βούλγαροι μὲ τὴν συνεργία τῶν Γερμανῶν τὸ 1941-1944 καὶ ἀργότερα ἀπὸ ἐκεῖ στέλλονταν ὅπλα καὶ ἐφόδια στοὺς στρεφόμενους κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὀπαδοὺς τοῦ ἐγχώριου Σταλινισμοῦ, στὴν περίοδο 1945-1949. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν ἠχηρὲς οἱ Ἱστορικὲς ἀποδείξεις). Ἡ Τουρκικὴ ἐπιθετικότητα ἀπὸ τὸ 1974 καὶ μετὰ ἔκανε πολλοὺς νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ ἐκ Βορρᾶ κίνδυνος παρῆλθε.

Δυστυχῶς, στὰ τελευταῖα χρόνια, παρότι τὰ Βόρεια γειτονικὰ Κράτη εἶναι φτωχὰ καὶ διεθνῶς ἀδύναμα, δὲν ἔχουν πάψει νὰ λειτουργοῦν ὑπονομευτικὰ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἀναφερόμαστε στὰ Σκόπια καὶ τὴν Ἀλβανία. Ναί, αὐτὰ τὰ δύο Κράτη, ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ Διπλωματία (γιὰ νὰ μὴν μιλήσουμε γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἐπιχειρηματικότητα, ποὺ τοὺς ἔδωσε φαγητὸ μέχρι ἐκεῖ ποὺ δὲν παίρνει) τοὺς φέρθηκε μὲ κάθε διάσταση «γαλατικῆς εὐγένειας».

Καὶ τί ἔχουμε ἀπὸ τὴν μεριά τους; Συνέχιση τῶν παραχαράξεων τῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ προσπάθεια καπηλεύσεως τῆς Ἱστορίας μας, καθὼς καλλιεργοῦν οἱ ἐπίσημοι ἢ μὴ φορεῖς τους ἕναν ἀνεκδιήγητο Ἀλυτρωτισμό. Τὰ βλέπουμε αὐτὰ ὅλοι.

Δὲν περνᾶ μήνας χωρὶς μία νέα εἴδηση γιὰ τὶς κινήσεις Ἀλβανῶν ποὺ ἀνακινοῦν Τσάμικο ἢ Σκοπιανῶν ποὺ ἐπαναλαμβάνουν ὅτι εἶναι …Μακεδόνες καὶ τοὺς χρωστᾶμε καὶ ἐδάφη, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἑνοποιήσουν τὴν Μακεδονία, ὅπως ἦταν τὰ ὄνειρα τῶν Πανσλαβιστῶν ἀπὸ τὸν 19ο αἰώνα. Τότε στὸ παιχνίδι ἦταν οἱ Βούλγαροι καὶ γιὰ αὐτὸ ἔγιναν τόσες μάχες, ὅπως καὶ ὁ Μακεδονικὸς Ἀγώνας. Τώρα πρωτοστατοῦν οἱ «βαπτισμένοι» ἀπὸ τὸν Τίτο «Μακεδόνες», ποὺ ἔχουν μετατρέψει τὴν χώρα τους σὲ μία …..Ντίσνεϋλαντ τῆς Ἱστορικῆς παραχαράξεως. Γεμάτη μὲ ἀγάλματα τῆς ἀρχαίας Μακεδονίας μας. Ἀπέναντι σὲ ὅλα αὐτὰ ἡ ἐπίσημη Ἑλλὰς (ποὺ ἐλέγχεται ἀπὸ τὶς Ἐλίτ, ποὺ θεωροῦν ὅτι τὸ καθῆκον τους πρὸς τὴν Πατρίδα περιορίζεται στὴν οἰκονομικὴ διαχείριση τῆς ἐξουσίας καὶ «Μεγάλη Ἰδέα» τους εἶναι ἡ ἐπίτευξη πλουτισμοῦ γιὰ τὶς οἰκογένειές τους) δὲν ὁμιλεῖ οὔτε γιὰ τὴν Βόρειο ἤπειρο (τὸ ΥΠΑΡΚΤΟ θέμα ἀπὸ τὸ 1946 γιὰ τὴν Διεθνῆ Διπλωματία) οὔτε ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν τύχη τῶν ἐναπομεινάντων Ἑλλήνων στὰ Σκόπια.

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐκ Βορρᾶ ἐπιθέσεις συνεχίζονται καὶ δὲν ξέρουμε ποῦ τελικὰ θὰ ὁδηγήσουν, ἂν ἡ ἀδράνειά μας δὲν σταματήσει. Τελικά, μήπως ὁ ἐκ Βορρᾶ Κίνδυνος ἀνεβίωσε, μὲ μία νέα καὶ πιὸ ὕπουλη καὶ ὑφέρπουσα μορφή;

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας

Νικόλαος Ρόκας:

Ἕνας (ἄγνωστος στοὺς πιὸ πολλοὺς) Ἀρβανίτης Μακεδονομάχος

Τὰ τραγικὰ γεγονότα στὰ τέλη Νοεμβρίου 2017 σὲ Μάνδρα καὶ Δυτικὴ Ἀττικὴ (μὲ τοὺς δεκάδες νεκροὺς, ἀλλὰ καμία παραίτηση ὑπευθύνου!) ἔφεραν στὸ φῶς πολλά. Μᾶς ἐντυπωσίασε ὅμως καὶ τὸ ἀναφέρουμε ἐδῶ, πὼς τοπικὸς ἥρωας στὴν Μάνδρα εἶναι ἕνας Ἀρβανιτόφωνος Μακεδονομάχος καὶ Στρατιωτικός, ποὺ ὅπως ὅλοι οἱ Ἀρβανίτες ἀπὸ τὸ 1453 καὶ μετά, πολέμησε σὲ τόσες μάχες γιὰ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρόκειται γιὰ τὸν Νικόλαο Ρόκα, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει ἡ κεντρικὴ ὁδὸς τῆς Μάνδρας (ἐκεῖ ποὺ εἶναι καὶ τὸ Δημαρχεῖο τῆς πόλεως). Μᾶς ἐντυπωσίασε τὸ πλῆθος τῆς πολεμικῆς του δράσεως καὶ τὴν παραθέτουμε πρὸς ἐνημέρωσιν ἁπάντων τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Γεννηθεῖς τὸ 1870 στὴν Μάνδρα ὁ Νικόλαος Κ. Ρόκας (Μάνδρα Ἀττικῆς, 1870 – Ἀθήνα, 1947) ἦταν Ἕλληνας στρατιωτικὸς ποὺ διακρίθηκε γιὰ τὴ δράση του σὲ πολλὲς μάχες τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου αἰώνα. Ἀφοῦ φοίτησε στὴν Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν Κερκύρας, τὸ 1897 ὡς Λοχίας ἔλαβε μέρος στὸν Πόλεμο κατὰ τῶν Τούρκων. Στὴν συνέχεια σπούδασε στὴν Σχολὴ Ἀξιωματικῶν, ἀπ' τὴν ὁποία ἀποφοίτησε ὡς Ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ (1902). Τὸ διάστημα 1905-1907 συμμετεῖχε στὸν Μακεδονικὸ Ἀγώνα ὡς Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ μὲ τὸ ψευδώνυμο «Καπετὰν Κολιός», τὸ ὁποῖο ὄφειλε στὸν παππού του, ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει μέρος μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καθὼς καὶ στὴν ἀπομάκρυνση ληστῶν ἀπὸ τὴν Ἀττική. Ἀγωνίστηκε μὲ πάθος γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους Κομιτατζῆδες, τοὺς ὁποίους ἀντιμετώπισε τὸν Αὔγουστο τοῦ 1906 στὸν Ποταμὸ Ἀλιάκμονα. Κοντά του κάλεσε τὸν Τέλλο Ἄγρα, τὸν μετέπειτα Ἐθνομάρτυρα. Ἡ δράση του συνεχίζεται μετὰ τὴν Μακεδονία καὶ σὲ ἄλλα μέτωπα.

Τὸ 1912-13 συμμετεῖχε στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους ὡς Ὑπολοχαγός, ἐνῶ ἀπὸ τὴν θέση τοῦ Ταγματάρχη ὑπηρέτησε στὴν Βόρειο Ἤπειρο. Πολέμησε στὶς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ σὲ Οὐκρανία τὸ 1919 κατὰ τῶν Μπολσεβίκων καὶ κατὰ τῶν Τούρκων στὴν Μικρὰ Ἀσία τὸ 1919-1922. Ἐκεῖ ἔγινε μέχρι καὶ Διοικητὴς τῆς 5ης Μεραρχίας. Μετὰ τὴν τουρκικὴ ἐπίθεση τὸν Αὔγου-

Νικόλαος Ρόκας

στο τοῦ 1922 καὶ τὴν ὑποχώρηση τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ὁ Ρόκας ἀκολούθησε διαφορετικὸ δρομολόγιο ἀπ' τὴν ὁμάδα τοῦ Στρατηγοῦ Νικολάου Τρικούπη (ἡ ὁποία αἰχμαλωτίστηκε στὴν περιοχὴ Οὐσὰκ) καὶ ἔτσι πέτυχε νὰ περάσει πέραν τοῦ Οὐσὰκ καὶ νὰ ἀποφύγει τὴν αἰχμαλωσία τῆς μεραρχίας του, καθὼς καὶ νὰ διασώσει τμήματα ἀπὸ ἄλλες μεραρχίες καὶ μονάδες (16.8.1922). Ἡ φάλαγγα τοῦ Συνταγματάρχη Ρόκα ὅταν βγῆκε ἀπ' τὸν τουρκικὸ κλοιὸ εἶχε 30.000 ἄνδρες περίπου, πολλαπλάσια δηλαδὴ δύνα-

Ἀπεβίωσε, ἀφοῦ ἔλαβε πλῆθος Παρασήμων καὶ ἐθνικῶν διακρίσεων, τὸ 1947, σὲ ἡλικία 77 ἐτῶν. Ὑπῆρξε ἕνας ἀκόμη Ἀρβανίτης ποὺ πολέμησε ὡς Ἕλλην γιὰ τὸ γιὰ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἔθνους…

μη ἀπ' τὴν ὀργανικὴ δύναμη τῆς μεραρχίας του. Ἐδιώχθη πολιτικὰ ἀπὸ τὸ καθεστὼς Πλαστήρα καὶ ἀπεστρατεύθη ὡς Ὑποστράτηγος. Ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Μεταξὰ καὶ τὴν Ἡγεσία τοῦ Στρατοῦ καὶ ἔλαβε μέρος στὸν Πόλεμο τὸ 1940-41 ὡς Διοικητὴς τῆς Ἑ΄ Ἀναπλ. Στρατιωτικῆς Διοίκησης Ἀλεξανδρούπολης. Ἀπεβίωσε, ἀφοῦ ἔλαβε πλῆθος Παρασήμων καὶ ἐθνικῶν διακρίσεων, τὸ 1947, σὲ ἡλικία 77 ἐτῶν. Ὑπῆρξε ἕνας ἀκόμη Ἀρβανίτης ποὺ πολέμησε ὡς Ἕλλην γιὰ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἔθνους… Τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια του διακρίθηκαν στὸν Πανεπιστημιακὸ χῶρο ὡς Καθηγητές.

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ μεγαλόνησο Κύπρο, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι:

Ἡ Κύπρος ὑποφέρει ἐδῶ καὶ 43 χρόνια. Δὲν βλέπω προσωπικὰ φῶς στὸν ὁρίζοντα. Οἱ συνομιλίες γιὰ λύση τοῦ Κυπριακοῦ, ποὺ ἔγιναν στὴν Ἐλβετία στὶς ἀρχὲς τοῦ τρέχοντος ἔτους, κατέληξαν σὲ ναυάγιο, ἐξαιτίας τῆς ἀδιάλλακτης στάσης τῆς Τουρκίας, ποὺ θέλει νὰ συνεχίσει νὰ ἔχει τὰ ἐπεμβατικά της δικαιώματα καὶ τὴν παραμονὴ τουρκικῶν στρατευμάτων στὴν Κύπρο καὶ μετὰ τὴν ὅποια λύση τοῦ Κυπριακοῦ. Ἂς ὄψονται οἱ ἐπάρατες συμφωνίες τῆς Ζυρίχης – Λονδίνου τοῦ 1959.

Ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἔπαψε ἀπὸ καιρὸ νὰ εἶναι ὁ θεματοφύλακας τῶν ἀρχῶν δικαίου, εἶναι ἐξάρτημα τῶν Ἀμερικανῶν... Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ ἀλληλεγγύη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης, τῆς ὁποίας εἴμαστε, ὑποτίθεται, ἰσότιμο μέλος, εἶναι ἀνύπαρκτη.

Ἀνθρωπίνως δὲν περιμένουμε βοήθεια ἀπὸ κανένα, οὔτε ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, οὔτε ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους, οὔτε ἀπὸ τοὺς Ρώσους. Μόνο ἀπὸ τὸν Παντοδύναμο Θεὸ περιμένουμε βοήθεια, «τὸν δυνάμενον σώζειν», ἀφοῦ, βέβαια, ἄρχοντες καὶ λαὸς μετανοήσουμε εἰλικρινὰ καὶ ἑλκύσουμε τὸ ἔλεός Του «ἐφ' ἡμᾶς».

Καὶ στὴν περίπτωση τῆς φιλτάτης Κύπρου μας ἐπαληθεύεται πανηγυρικὰ ὁ θεόπνευστος λόγος τοῦ Ψαλμωδοῦ: «Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας ἢ ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία · ἀλλ' ἐπὶ τὸν Θεόν».

Ἡ προδοσία δὲν εἶναι διπλωματία

Γράφει ὁ Δ. Πέτκος

Ἡ γελοιογραφία εἶναι ἀπὸ τὸ ἐλβετικὸ σατυρικὸ περιοδικὸ «Nebelspalter» σὲ τεῦχος τοῦ 1960. Συνοδεύει τὴν παρακάτω εἴδηση: «Τὴν ἔκθεση ποὺ καταρτίστηκε ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο, στὴν ὁποία ἡ Βόρειος Ἤπειρος θεωρεῖται ἀλβανική, ὁ Ἕλληνας Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Ἀβέρωφ χαρακτήρισε ὡς ἀγιστόρητη καὶ ἀνήθικη.»
Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο πὼς ὁ A.M.Cay (ψευδώνυμο τοῦ ἀντιναζιστῆ σκιτσογράφου Alexander M. Kaiser) ἀποδίδει τὴ Βόρειο Ἤπειρο ὡς ἀρχαιοελληνικὸ στύλο καὶ τὴν Ἀλβανία ὡς τσακάλι!

Ἡ Μαρία, 14 ἐτῶν, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ χιλιάδες Ἑλληνόπουλα ποὺ μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς τους ἐγκαταστάθηκαν τὰ τελευταία χρόνια στὸ ἐξωτερικὸ καὶ πηγαίνει στὴν 9η τάξη ἑνὸς γερμανικοῦ γυμνασίου. Στὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας ὁ καθηγητὴς ἀνέφερε τὰ Σκόπια ὡς «Μακεδονία». Ἡ Μαρία τοῦ ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ἐπίσημη ὀνομασία τοῦ κρατιδίου εἶναι FYROM καὶ στὸ ἑπόμενο μάθημα ἔφερε στὴν τάξη κάποια συνέντευξη τοῦ ἱστορικοῦ Νίκολας Χάμοντ ὅπου ἐξηγοῦσε ὅτι τὸ ὄνομα Μακεδονία δὲν ἔχει καμιὰ σχέση μὲ τὰ Σκόπια. Ὁ καθηγητὴς εὐχαρίστησε τὴ Μαρία καὶ εἶπε στὴν τάξη ὅτι τὸ σωστὸ ὄνομα γὶ αὐτὸ τὸ κρατίδιο εἶναι FYROM.

Τώρα γιατὶ τὸ ἑλληνικὸ σύστημα ἐξουσίας δὲν μπορεῖ νὰ κρατήσει τὴ γραμμὴ ποὺ τὸ ἴδιο ἀποφάσισε τὸ 1992, μᾶλλον ἐξηγεῖται μόνο σὰν αὐτοκτονικὸ σύνδρομο. Πάντως οἱ ἀπανταχοῦ ὑποστηρικτὲς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ πολιτικοῦ ρεαλισμοῦ αἰσθάνονται ἤδη προδομένοι.

Δυστυχῶς ἡ ἴδια αὐτοκαταστροφικὴ τάση παρατηρεῖται καὶ στὸ ἐθνικὸ θέμα τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἐνῶ εἶχαν τεθεῖ πολὺ σωστὰ τὰ θέματα τόσο τῆς καταπάτησης τῶν περιουσιῶν τῶν Βορειοηπειρωτῶν ὅσο καὶ τῶν αὐθαίρετων μειονοτικῶν ζωνῶν καὶ μόνο μετὰ τὴ λύση τους θὰ μποροῦσε νὰ γίνει συζήτηση γιὰ ἔνταξη τῆς Ἀλβανίας στὴν Εὐρ. Ἕνωση, ξαφνικὰ τὸ κλίμα ἄλλαξε. Ἡ πρόφαση ἦταν δύο ἀνούσιες κινήσεις τῶν Ἀλβανῶν ποὺ ἀκόμη περισσότερο ἐκθέτουν αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἄνοιξαν τὸ δρόμο τῆς Εὐρώπης: Ἡ ἀπόδοση ὑπηκοότητας στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας μετὰ ἀπὸ 25(!) χρόνια καὶ ἐπαναρρυθμίσεις γιὰ τὴν ταφὴ τῶν Ἑλλήνων ἡρώων τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἔπους τοῦ 1940-41 μετὰ ἀπὸ 77(!) χρόνια.

Ἡ δικαιολογία γιὰ τὸ «κλείσιμο» τῶν θεμάτων εἶναι ἡ ἐπικέντρωση στὸν «ἐξ ἀνατολῶν κίνδυνο» τὴν ὥρα ποὺ οἱ Τοῦρκοι ἔχουν ἤδη τὸν ἀπόλυτο ἔλεγχο σὲ Ἀλβανία καὶ Σκόπια! Πάντως ἂν ὑπῆρχε διάθεση νὰ ἀσκηθεῖ πραγματικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική, ἀκόμη κι ἂν τὰ Σκόπια ἄλλαζαν τὸ ὄνομά τους σὲ «Δημοκρατία τοῦ Βαρδάρη», ἀκόμη κι ἂν ἐνεργοποιοῦνταν ἡ Αὐτονομία τοῦ 1914 στὴ Βόρειο Ἤπειρο, δὲ θὰ ἐπιτρέπαμε σὲ Σκόπια καὶ Τίρανα νὰ προηγηθοῦν καὶ νὰ θέσουν τοὺς ὅρους ἔνταξης στὴ Σερβία.

Βλέποντας ἀπὸ τὴ μία πὼς Τοῦρκοι, Βούλγαροι καὶ Ἀλβανοὶ μὲ «πλάτες» σὲ Η.Π.Α. καὶ Ρωσία ἐργάζονται γιὰ νὰ ἀποσπάσουν τὴ Μακεδονία μας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ διωγμὸ τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ τὸν ἕτοιμο στρατὸ κακοποιῶν μὲ ἄφθονο χρῆμα ἀπὸ τὸ ναρκεμπόριο γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ σχέδια τῆς Μεγάλης Ἀλβανίας, ἂς ὑπερασπιστοῦμε ἑνωμένοι, μὲ σύμμαχο τὴν Ἀλήθεια, τὶς ἀδιαπραγμάτευτες θέσεις ποὺ κάθε σοβαρὸ κράτος ὀφείλει νὰ ἔχει.

Βλέποντας ἀπὸ τὴ μία πὼς Τοῦρκοι, Βούλγαροι καὶ Ἀλβανοὶ μὲ «πλάτες» σὲ Η.Π.Α. καὶ Ρωσία ἐργάζονται γιὰ νὰ ἀποσπάσουν τὴ Μακεδονία μας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ διωγμὸ τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ τὰ σχέδια τῆς Μεγάλης Ἀλβανίας, ἂς ὑπερασπιστοῦμε ἑνωμένοι, μὲ σύμμαχο τὴν Ἀλήθεια, τὶς ἀδιαπραγμάτευτες θέσεις ποὺ κάθε σοβαρὸ κράτος ὀφείλει νὰ ἔχει.

Διαρκῆς ὑπηρέτης τῆς Ἀλβανικῆς Προπαγάνδας στὰ πολιτικά του στερνὰ

Δὲν μᾶς ἐκπλήσσουν πλέον τὰ ὅσα κατὰ καιροὺς φαιδρὰ ἀλλὰ ἐπικίνδυνα ἀκοῦμε ἀπὸ τὸν γνωστὸ παλαίμαχο πολιτικὸ τοῦ Ὑπολοίπου Ἀττικῆς (δὲν γράφουμε τὸ ὄνομά του, διότι αὐτὸ ἐπιθυμεῖ, νὰ ἀσχολοῦνται ὅλοι μαζί του δηλαδή). Ἀναφερόμαστε στὸν ἄνθρωπο ποὺ κακῇ τῇ μοίρᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶχε τὰ ἡνία τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν (καὶ κάποτε εἶχε χαρακτηρίσει «πιθηκοειδεῖς» ὅσους ἀσχολοῦνται μὲ τὸ Βορειοηπειρωτικό!). Τὸν ἄνθρωπο ποὺ εὐχόταν νὰ πάρει ὁ ἄνεμος τὴν σημαία τὴν βραδιὰ τῶν Ἰμίων.

Τώρα μᾶς διδάσκει ἀπὸ ραδιοφώνου ἢ ἐγγράφως ὅτι οἱ Σουλιῶτες ἦσαν ...Ἀλβανοὶ καὶ ἡ μητέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Ὀλυμπιάς, ἦταν Ἀλβανίδα! Ὁ ἴδιος δηλώνει Ἀρβανίτης, χωρὶς νὰ κατανοεῖ ὅτι οἱ Ἀρβανίτες ἦσαν Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ ἡ διγλωσσία τους τοὺς ἔκανε συχνὰ στόχο ἀνθελληνικῶν ἐνεργειῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος. Τὸ ἔχουμε ἐπισημάνει καὶ ἄλλες φορὲς ἀπὸ τὸ «Β.Β.», ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ Ἀρβανίτες ἦσαν Ἕλληνες καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες τους, μέχρι τὴν τιμητικὴ θυσία πολλὲς φορές, ἀφοροῦσαν τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅποιος τὸ ἀγνοεῖ αὐτὸ εἴτε εἶναι ἀδαὴς καὶ ἄσχετος μὲ τὴν Ἱστορικὴ Ἀλήθεια εἴτε παίζει ἐπικίνδυνα ἀνθελληνικὰ παιχνίδια.

Ἂς ἐπιλέξει ὁ ἐν λόγω συνταξιοῦχος Πολιτικὸς τί θέλει νὰ εἶναι....

Γ. Κουρκούτας

Παρουσία τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. στὴ Βόρειο Ἤπειρο

Γράφει ὁ Φιλόθεος Κεμεντζετζίδης
Πρόεδρος τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. Θεσσαλονίκης

ΧΛΩΜΟ Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΕ ΤΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τό τελευταῖο τετράμηνο τοῦ 2017 ὑπῆρξε ἰδιαίτερα δραστή-

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΓΩΝΙ ΣΥΝΟΡΑ ΔΡΥΜΑΔΩΝ

ριο γιά τή ΣΦΕΒΑ πού βρέθηκε στό πλευρό τῶν ἀδελφῶν μας μέ ἐπισκέψεις σέ χωριά καί περιοχές τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἔτσι πέρα ἀπό τήν καθιερωμένη συμμετοχή μας στίς ἐκδηλώσεις γιά τήν ἐθνική ἐπέτειο τοῦ ΟΧΙ τόσο στό Ἀργυρόκαστρο ὅσο καί τήν Κορυτσᾶ, τόν Ὀκτώβριο, ἐπισκεφτήκαμε τήν πανέμορφη περιοχή τοῦ Πωγωνίου ἀπό τό συνοριακό φυλάκιο τῶν Δρυμάδων καί κάναμε ἕνα μικρό ὁδοιπορικό στά πανέμορφα ὅσο καί ξεχασμένα χωριά τῆς ἑλληνικότατης αὐτῆς περιοχῆς πού τόσο ἄδικα χωρίστηκε τό 1914 ἀπό τό ὑπόλοιπο Πωγώνι. Κατά σειρά ἐπισκεφτήκαμε τή Σωπική, τούς Σχωριάδες τήν Πολύτσιανη, τό Χλωμό, τό Μαυρόγερο καί τή Τσιάτιστα. Ἤλθαμε σέ ἐπαφή μέ τούς κατοίκους, ἡλικιωμένους στήν πλειοψηφία πού ἐπιμένουν νά κρατοῦν τόν τόπο τους περιμένοντας κάθε Αὔγουστο να ζωντανέψουν τά χωριά τους μέ τούς νέους πού θά ἐπιστρέψουν γιά λίγες μέρες γιά νά ἀνοίξουν τά σπίτια τους. Κάναμε μία ἀποτύπωση τῶν ἐκκλησιῶν καί τῶν μνημείων τοῦ τόπου πού χάνονται σιγά σιγά ἀπό τή φθορά τοῦ χρόνου, μέ τό φακό τοῦ φίλου φωτογράφου Ἰωάννη Κατσέα, ἐνῶ καταγράψαμε καί ἀνάγκες τῶν κατοίκων στίς ὁποῖες θά προσπαθήσουμε να ἔλθουμε ἀρωγοί σέ ἐπόμενη ἐπίσκεψή μας. Μᾶς ἐπισημάνθηκε μέ λύπη τό κλείσιμο τοῦ σχολείου στήν Πολύτσιανη πού πρίν 8 χρόνια κρατοῦσε ἀκόμη 12-15 παιδιά, ἐνῶ μοναδική ἐλπίδα γιά

Ἡ Σ.Φ.Ε.Β.Α. δραστηριοποιεῖται διαρκῶς στόν χῶρο τῆς Βορείου Ηπείρου προσφέροντας στούς ἐναπομείναντες Ἕλληνες, τούς ξεχασμένους ἐν πολλοῖς ἀπό τήν ἑλληνική πολιτεία, ὄχι μόνο ὑλική βοήθεια ἀλλά καί ἀμέριστη ἠθική συμπαράσταση.

ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΩΠΙΚΗ

© Giannis Katseas

ΧΛΩΜΟ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

© Giannis Katseas

ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

ΕΟΡΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΠΟΛΕΝΑ ΔΕΚ 2017

τήν ἄρση τῆς ἀπομόνωσης πού μαστίζει τά χωριά εἶναι ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ ὁδικοῦ δακτυλίου πού θα ἑνώσει τά χωριά μεταξύ τους ἀλλά καί μέ τήν Ἑλλάδα καί τόν κάμπο τῆς Δρόπολης. Ὅπως μᾶς ἔλεγε μέ παράπονο χωρικός ἀπό τό Χλωμό, τά παιδιά μας τώρα μέ τήν Ἰονία Ὁδό θέλουν πέντε ὧρες γιά νά φτάσουν ἀπό τήν Ἀθήνα στά σύνορα καί ἀπό κεῖ θέλουν ἄλλες δύο ὧρες γιά νά καλύψουν τά 15 χλμ γιά τό Χλωμό!

Στίς 21 Νοεμβρίου ἡ ΣΦΕΒΑ

ΛΕΣΚΟΒΙΚΙ ΤΟ ΤΕΜΠΛΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΠΟ ΣΦΕΒΑ ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΙΩΤΙΣΣΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ 26-11-2017

συμμετεῖχε στίς ἐκδηλώσεις πού διοργανώνει ἀνελλιπῶς ἡ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ Θεσσαλονίκης γιά τήν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυτσᾶς κατά τόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μέ τήν παρουσία της ἀλλά καί μέ κατάθεση στεφάνου στό ἄγαλμα τῆς Ἠπειρώτισας Γυναίκας. Ἀξιοσημείωτο γεγονός ἐφέτος ἡ ἐκφώνηση τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας ἀπό τόν βουλευτή Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννη Σαρίδη ὁ παπποῦς τοῦ ὁποίου, ἔδωσε τή ζωή του στήν Κορυτσᾶ ὑπερασπιζόμενος τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας ἀλλά καί τήν ἑλληνικότητα τῆς περιοχῆς.

Στίς 10 Δεκεμβρίου ἀμέσως μετά τήν τέλεση τοῦ ἐτήσιου μνημοσύνου τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ΣΦΕΒΑ ἀοιδίμου μητροπολίτου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, στόν τάφο του στό μοναστήρι τῆς Παναγίας Μολυβδοσκεπάστου, ἐπισκεφτήκαμε τήν κωμόπολη τοῦ Λεσκοβικίου 15 χλμ ἀπό τά σύνορα, μεταφέροντας δῶρα ἀγάπης γιά τήν ἑορτή τῶν Χριστουγέννων.

Στίς 16 Δεκεμβρίου σειρά εἶχε ἡ περιοχή τῆς Κορυτσᾶς καί τό χωριό Πολένα ὅπου ἡ ΣΦΕΒΑ διατηρεῖ φροντιστήριο ἑλληνικῆς γλώσσας. Παρακολουθήσαμε τήν ὄμορφη ἑορτή πού ἑτοίμασαν ὁ δάσκαλος καί οἱ μαθητές τοῦ φροντιστηρίου, μοιράσαμε τά Χριστουγεννιάτικα δῶρα πού ἑτοίμασαν φίλοι καί γνωστοί ἀπό τή Θεσσαλονίκη, ἐνῶ παραδώσαμε σέ ἱερεῖς καί ἐκκλησιαστικό ὑλικό.

ΠΡΟΑΥΛΙΟ Ι.Ν.ΑΓ. ΠΑΡΣΚΕΥΗΣ ΤΟ ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΜΕ ΠΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΡΑΞΗ ΑΝΕΛΑΒΕ Η ΣΦΕΒΑ ΠΡΙΝ 3 ΧΡΟΝΙΑ

Ι.Ν.ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΣΑΤΙΣΤΑΣ

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΗΓΕΤΗ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΘΟΔΩΡΗ ΜΠΕΖΙΑΝΗ

Συμπληρώθηκαν 70 ἔτη ἀπὸ τὸ δραματικὸ 1947

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ:
ΕΝΑ ΑΓΝΩΣΤΟ ΕΠΟΣ

ΜΑΧΗΤΕΣ ΛΟΚ

Ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες ἀναμετρήσεις στὰ χρόνια τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας τῶν ἐτῶν 1946-1949 ἀποτέλεσε ἀναμφισβήτητα ἡ μάχη στὴν ἀκριτικὴ Κόνιτσα ποὺ ἔλαβε χώρα στὰ τέλη Δεκεμβρίου 1947 ὡς τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ νέου ἔτους 1948.

ΓΕΦΥΡΑ ΜΠΟΥΡΑΖΑΝΗ

Τὸ κρίσιμο ἔτος 1947

Βρισκόμαστε στὰ τέλη τοῦ 1947. Οἱ κομμουνιστὲς ἀντάρτες ἤδη ἀπὸ τὸν Μάρτιο τοῦ 1946 (ἐπίθεση στὸ Λιτόχωρο) φανερώνουν τὶς προθέσεις τους: δὲν θὰ δεχθοῦν νὰ μείνουν σὲ συνθῆκες ἀστικῆς δημοκρατίας καὶ Κοινοβουλευτισμοῦ. Καὶ παρότι ἡ Ἑλλὰς εἶχε περιέλθει, μὲ τὴν σύμφωνη γνώμη τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Στάλιν, στὸ Δυτικὸ στρατόπεδο, θὰ συνεχίσουν τὴν ἔνοπλη ἀντιπαράθεση ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Τὸ τελευταῖο, παρὰ τὶς ἐγγενεῖς του ἀδυναμίες, καθὼς ἡ χώρα ἐξερχόταν ἀπὸ μία φρικτὴ Κατοχὴ καὶ τοὺς δύο πρώτους Γύρους ἀντιπαράθεσης μὲ τὸν Κομμουνισμὸ (1943-1944), δὲν εἶχε ἀντιληφθεῖ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου. Μία μεγάλη καμπάνα ἀφύπνισης γιὰ ὅλους θὰ εἶναι ἡ μάχη τῆς Κόνιτσας.

Η ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Ἡ «κυβέρνηση» τοῦ Μάρκου Βαφειάδη

Στὶς 23 Δεκεμβρίου 1947 ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαβία ἀνακοινώνεται ὁ σχηματισμὸς τῆς «Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης» ἐντός της Ἑλλάδος μὲ «πρωθυπουργὸ» τὸν Μάρκο Βαφειάδη καὶ «ὑπουργοὺς» γνωστοὺς κομμουνιστὲς καὶ τὸν καθηγητὴ Πέτρο Κόκκαλη. Ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ ΚΚΕ, ὁ Γενικὸς Γραμματέας Νίκος Ζαχαριάδης, ἑτοίμαζε τὴν κατάληψη μίας πόλεως στὰ σύνορα, γιὰ νὰ ἐγκατασταθεῖ ἡ «κυβέρνηση» τοῦ Μάρκου, μὲ ἀπώτερο στόχο νὰ ἀναγνωριστεῖ ὡς μία ἄλλη κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ χῶρες τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν ἐπιλέγεται ἡ ἀκριτικὴ Κόνιτσα, ποὺ ἦταν δίπλα σὲ κομμουνιστικὸ κράτος (Ἀλβανία) ἀπὸ ὅπου οἱ κομμουνιστὲς ἀντάρτες ἐξοπλίζονταν καὶ ἐφορμοῦσαν. Ἡ ἐπίθεση ὁρίζεται γιὰ τὸ πρωινὸ τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1947. Στὶς 6 τὸ πρωί, μὲ τὶς πρῶτες καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν γιὰ τὸ χαρμόσυνο γεγονὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ πόλη δέχεται ἐπίθεση μὲ πυκνὰ πυρὰ στὴν ἀμυντικὴ περίμετρο.

Στὴν Κόνιτσα ὑπῆρχαν δύο Τάγματα Πεζικοῦ, τὸ 582 καὶ τὸ 584 ὑπὸ τὴν διοίκηση τῆς 75ης Ταξιαρχίας τοῦ Κωνσταντίνου Δόβα (τὸν ὁποῖο ἀντικατέστησε, λόγω βαρέως τραυματισμοῦ του κατὰ τὶς ἐπιχειρήσεις, ἐπάξια ὁ Γεώργιος Παλλαντᾶς) καὶ λίγες δυνάμεις τῶν ΜΑΔ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Περίπου λιγότεροι ἀπὸ χίλιοι ἄνδρες. Γύρω ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ἐπιτίθονταν 2200 κομμουνιστὲς τοῦ λεγόμενου ΔΣΕ, σὲ δύο ταξιαρχίες ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Γιώργη Σοφιανοῦ καὶ τοῦ Δημήτρη Ζύγουρα (Παλαιολόγου). Ἡ φρουρὰ τῆς Κόνιτσας χωρὶς τὴν ἐνίσχυση δυνάμεων δὲν θὰ ἄντεχε.

Ἡ σωτηρία τῆς Κόνιτσας

Οἱ ἄνδρες τοῦ ΔΣΕ χτυποῦν τὴν γέφυρα Μπουραζάνη ποὺ ἑνώνει τὴν Κόνιτσα μὲ τὴν ὑπόλοιπη Ἤπειρο ὁδικῶς καὶ ἔτσι μένει μόνο ὁ καρόδρομος ἀπὸ τὴν γέφυρα Ρομπόκη (ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ διέρχεται σήμερα ἡ Ἐθνικὴ Ὁδὸς Ἰωαννίνων – Κοζάνης). Ἀπὸ τὴν τελευταία θὰ διέλθουν μέσα σὲ ἐπικὲς συνθῆκες, μέσα σὲ κακοκαιρία, ἄθλια μονοπάτια καὶ μὲ συνεχῆ ἔνοπλη ἀντιπαράθεση μὲ τοὺς κομμουνιστὲς τὸ 527 Τάγμα Πεζικοῦ καὶ Χωροφύλακες ὑπὸ τὸν Λυγεράκη ἀλλὰ καὶ οἱ ΛΟΚ τῆς Γ' Μοίρας, γιὰ νὰ φτάσουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν οἱ πρῶτοι τὴν ἄμυνα τῆς πόλεως, τὸ βράδυ στὶς 19.50 τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ 527 καὶ 6 ὧρες ἀργότερα, στὶς πρῶτες ὧρες τοῦ νέου ἔτους οἱ ΛΟΚ. Αὐτὲς οἱ ἐνισχύσεις ἀνέτρεψαν τὰ δεδομένα ὑπὲρ τῶν πολιορκημένων ποὺ σὲ πολλὰ σημεῖα ἔδιναν ἀγώνα μέχρις ἐσχάτων μὲ πολλὲς ἀπώλειες.

Ὁ καινούργιος χρόνος, τὸ δραματικὸ ἐπίσης 1948 ἔμπαινε αἰσιόδοξα γιὰ

ΠΑΛΛΑΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τοὺς μαχητὲς τῆς Κονίτσης ποὺ ἔβλεπαν ὅτι ὁ ἀγώνας τους γινόταν νικηφόρος! Τὶς ἴδιες ἡμέρες οἱ κάτοικοι τῶν ἐκτὸς Ἠπείρου πόλεων ἦταν στὰ σπίτια τους καὶ μὲ ἑορτὲς περίμεναν

Τὸ ἡρῶον δίπλα στοὺς τάφους τῶν πεσόντων στὴ μάχη κατὰ τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

τὴν ἄφιξη τοῦ νέου ἔτους. Ἡ Κόνιτσα ἦταν τόσο μακριὰ καὶ μόνο ἡ προβολὴ τοῦ τιτάνιου ἀγώνα ἀπὸ τὸν Τύπο καὶ ἡ ἄφιξη τῆς Βασίλισσας Φρειδερίκης στὶς 7 Ἰανουαρίου 1948, μία ἡμέρα μόλις μετὰ τὴν λήξη τῶν μαχῶν καὶ μὲ συνθῆκες ἀκόμη ἐπικίνδυνες (μία κίνηση ποὺ ἔδειξε τὸ θάρρος τῆς ἀείμνηστης Βασίλισσας καὶ ἔδωσε τὸ παράδειγμα σὲ πολλοὺς φοβισμένους πολιτικοὺς τότε), ἐπηρέασαν τὴν κοινὴ γνώμη ποὺ κατανόησε ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στὴν Κόνιτσα ἦταν καὶ δικός της ἀγώνας.

Ὁ ἀντίκτυπος τῆς νίκης στὴν Κόνιτσα

Ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀείμνηστος Ἀλέξανδρος Ζαούσης στὸ βιβλίο του «Ἡ Τραγικὴ ἀναμέτρηση» (τόμος Α', ἐκδόσεις «Ὠκεανίδα»): «Στὴν πρωτεύουσα ἡ νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στὴν Κόνιτσα ἔπαιρνε διαστάσεις ἐθνικοῦ γεγονότος. Ἡ Βουλή, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὸ ΕΜΠ καὶ πλῆθος ὀργανώσεων

ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΝ
ΕΜΠΡΟΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΜΑΣ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΕΥΡΕΙΑΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ
ΕΡΧΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑΝ

ἔστελναν συγχαρητήρια ψηφίσματα στὴν φρουρὰ καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Κόνιτσας. Συγχρόνως, ὅπως ἀπὸ καιρὸ τοὺς τὸ εἶχε ζητήσει ὁ Γεώργιος Βλάχος τῆς «Καθημερινῆς», οἱ Ἕλληνες «ἔβαζαν καὶ τὸ χέρι στὴν τσέπη τους». Πάσης φύσεως ἐργατοϋπαλληλικὲς ὀργανώσεις καὶ ἰδιῶτες ἔστελναν χρήματα γιὰ τὴν Κόνιτσα. Ἀκόμα καὶ οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν πορθμείων Περάματος-Σαλαμίνας μάζεψαν κοῦτες μὲ τσιγάρα γιὰ τὴ φρουρὰ τῆς Κονίτσης».

Ἡ ἀποτυχία τῶν κομμουνιστῶν νὰ καταλάβουν τὴν ἀκριτικὴ Κόνιτσα θὰ εἶναι ἕνα πλῆγμα στὸ ἠθικό τους. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Θεμιστοκλῆ Σοφούλη θὰ λάμβανε περισσότερα μέτρα ἐναντίον τῶν μελῶν τοῦ ΚΚΕ, ἐνῶ ὁ Ζαχαριάδης θὰ ἑτοίμαζε μία νέα ἐπίθεση, γιὰ νὰ βρεῖ κάποια πρωτεύουσα γιὰ τὴν «κυβέρνησή» του. Ἡ Κόνιτσα ἦταν μία μεγάλη ἤττα γιὰ τὴν κίνηση τῶν κομμουνιστῶν νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσία.

Κάθε χρόνο τιμᾶται ἀπὸ τὶς τοπικὲς ἑνώσεις Ἀποστράτων Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς καὶ Πολεμιστῶν τῆς Ἠπείρου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς

Στὴν Κόνιτσα ὑπῆρχαν δύο Τάγματα Πεζικοῦ καὶ λίγες δυνάμεις τῶν ΜΑΔ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Περίπου λιγότεροι ἀπὸ χίλιοι ἄνδρες. Γύρω ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ἐπιτίθονταν 2200 κομμουνιστὲς τοῦ λεγόμενου ΔΣΕ. Ἡ φρουρὰ τῆς Κόνιτσας χωρὶς τὴν ἐνίσχυση δυνάμεων δὲν θὰ ἄντεχε. Κι ὅμως τὸ θαῦμα ἔγινε καὶ ἡ Κόνιτσα δὲν ἔπεσε! Ἡ Ἑλλάδα νίκησε!

Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης, ἡ μνήμη τῶν πεσόντων ὑπερασπιστῶν τῆς Μάχης τῆς Κονίτσης στὸν ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (ποὺ δέχθηκε τὰ πυρὰ τῶν ἀνταρτῶν) καὶ στὸ μνημεῖο ποὺ ἔχει ἀνεγερθεῖ γιὰ αὐτοὺς στὴν Κόνιτσα.

Γεώργιος Κουρκούτας
Καθηγητὴς φιλόλογος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΚΥΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

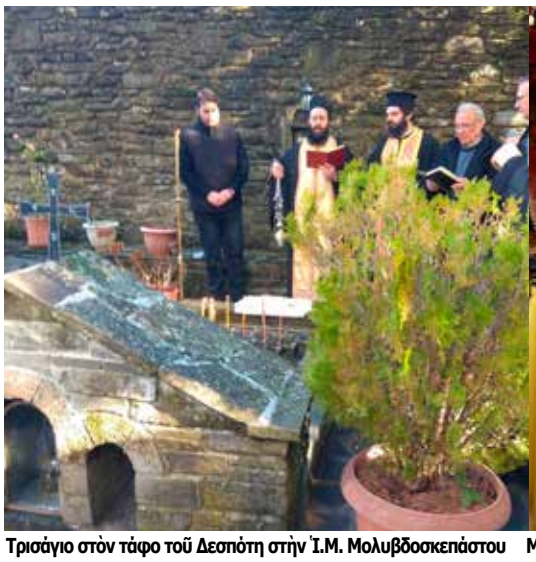

Τρισάγιο στὸν τάφο τοῦ Δεσπότη στὴν Ἱ.Μ. Μολυβδοσκεπάστου

Μνημόσυνο στὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Νικολάου Πευκακίων

Στὶς 17 Δεκεμβρίου 2017 ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ ἱεράρχου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κυροῦ Σεβαστιανοῦ, στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου Πευκακίων στὴν Ἀθήνα. Γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τοῦ ἀγωνιστῆ δεσπότη μίλησε ὁ π. Βασίλειος Βολουδάκης, πρωτοπρεσβύτερος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. Τὸ « παρών » ἔδωσαν δεκάδες στελέχη καὶ φίλοι τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. καὶ τοῦ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. ποὺ ἀγωνίστηκαν κάτω ἀπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ ἀλησμόνητου ἀρχηγοῦ τους καὶ κράτησαν ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἀγώνα.

Τρισάγιο ἐπίσης τελέστηκε καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μολυβδοσκεπάστου ὅπου βρίσκεται ὁ ἀπέριττος τάφος τοῦ ἀγωνιστῆ ἱεράρχη ποὺ ὑπῆρξε ἡγέτης – σύμβολο τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ ποὺ προσέρχονται καθημερινὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν καὶ νὰ πάρουν νοερὰ τὴν εὐχή του γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ ἀγώνα τους μέχρι τὴν τελικὴ δικαίωση καὶ τὴν λευτεριά.

Στὸ τρισάγιο παρευρέθη ὁ νῦν Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας, συνεχιστὴς τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἀγώνα, μέλη τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. ἀπὸ Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη καὶ Ἰωάννινα καὶ στελέχη τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ἑλληνισμοῦ.

Τὸ Μακεδονικὸ νὰ κλείσει μὲ κάθε κόστος;

Αὐτὴ ἡ βιασύνη τῶν Πολιτικῶν παραγόντων τῆς χώρας, ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ κλιμάκια μέχρι καὶ τὰ πιὸ κάτω, περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ κλείσει ἡ «ἐκκρεμότητα» τοῦ λεγομένου Μακεδονικοῦ δὲν προοιωνίζει καὶ κάτι τὸ θετικό. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ Ἱστορία, ὅταν πιεζόμαστε νὰ «κλείσουμε» ἀνάλογα μέτωπα σὲ θέματα Ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Καὶ ὁ ἐκβιαστικὸς τρόπος ποὺ ἐπιβάλλεται ἀπὸ μερικοὺς (πχ. νὰ ἑτοιμάζονται νὰ ὑβρίσουν ὅσους φέρουν ἀντίρρηση ὡς ...ἀκραίους ἢ φανατικοὺς- γνωστὴ ἡ συνταγὴ τῆς συκοφαντίας) μᾶς προδιαθέτει γιὰ κάτι τὸ ἀρνητικό. Σὲ ἕνα Κράτος ποὺ στήθηκε μέσω τῆς ἐπιτυχοῦς Προπαγάνδας δεκαετιῶν τοῦ δικτατορικοῦ Καθεστῶτος τοῦ Τίτο, ποὺ «ἀνακάλυψε» ἕναν Λαὸ καὶ μία Ἱστορία καὶ τὰ συνεχῆ πολιτικὰ ταρακουνήματα λόγω τῆς ἐπιρροῆς τῆς Ἀλβανικῆς Μειονότητας ἐκεῖ, ἡ ἀναζήτηση ἑνὸς Συμμάχου γιὰ τὴν λεγομένη «Εὐρωπαϊκὴ προοπτική» της ΦΥΡΟΜ εἶναι μονόδρομος.

Καὶ ἐμεῖς, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 ἀναφέραμε στοὺς Σκοπιανοὺς ὅτι ἐπιζητοῦμε εἰλικρινῆ φιλία καὶ συνεργασία, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ κλείνουμε τὰ μάτια σὲ μία ἀπαράδεκτη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς Πλαστογράφηση. Μία Πλαστογράφηση ποὺ ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν κλοπὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, τὴν οἰκειοποίηση κεφαλαίων ποὺ ἀφοροῦν τὸν Φίλιππο καὶ τὸν Ἀλέξανδρο, τὸν Κύριλλο καὶ τὸν Μεθόδιο, μέχρι ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἀρχαία Μακεδονία ἀκόμη καὶ στὴν πέραν τῶν Συνόρων ἐπιρροή της, π.χ. στὸν μείζονα Ἑλληνιστικὸ χῶρο, ὅπου τιμᾶται ἡ Κληρονομιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Συνεπὲς μὲ αὐτὴν τὴν τακτικὴ τῶν γειτόνων μας εἶναι καὶ ἡ διεκδίκηση τῆς Γεωγραφίας: τὸ Μακεδονικὸ στὸ πέρασμά του ἔγινε καὶ θέμα διεκδίκησης Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, ποὺ κατὰ καιροὺς ἔπαιρνε διάφορες μορφές, ἀπὸ τὴν Ἰδέα μίας ἑνιαίας Μακεδονίας (ποὺ ἦταν καὶ τὸ Βαλκανικὸ ὅραμα τῶν Κομμουνιστῶν στὸν Μεσοπόλεμο) μέχρι καὶ τὴν ἐκχώρηση μέρους τῆς Μακεδονίας στοὺς ...Μακεδόνες τοῦ σκοτεινοῦ σὲ πολλὰ Τίτο (τοὺς ὁποίους, μὴν ξεχνᾶμε ἤθελε νὰ «ἐλευθερώσει» ὁ «Δημοκρατικὸς Στρατὸς» τῶν ἐν Ἑλλάδι Σταλινικῶν μὲ ἀπόφαση τῆς 5ης Ὁλομέλειας τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1949).

Σὲ ὅσους ὁμιλοῦν γιὰ «γεωγραφικὸ προσδιορισμὸ» (ἂν θὰ λέγεται Ἄνω Μακεδονία ἢ Βόρεια Μακεδονία), ὑπενθυμίζουμε ὅτι τὸ μέγιστο Πρόβλημα δὲν ἀφορᾶ τόσο τὸν τόπο, ἀλλὰ τὴν χρήση Ἐθνικοῦ ὀνόματος τῶν Μακεδόνων καὶ τῆς λεγόμενης Μακεδονικῆς Γλώσσας. Τί θὰ συμβεῖ ἂν κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς στὸ μέλλον λέει ὅτι «κατάγομαι μὲν ἀπὸ τὴν Βόρεια Μακεδονία, ἀλλὰ εἶμαι Μακεδόνας», ὑπονοώντας ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ...Νότιας Μακεδονίας εἶναι Ἕλληνες καὶ ὄχι ...Μακεδόνες; Θὰ τὸ δεχτοῦμε αὐτό; Θὰ ἔχει μία τέτοια στάση τὴν ἔγκριση τῶν Κομμάτων τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων; Γιὰ ὅποιον δὲν καταλαβαίνει, ἀναφέρω τὸ παράδειγμα τοῦ Νέου Μεξικοῦ, Πολιτείας τῶν Η.Π.Α., ποὺ ἔχει μὲν τὸ ἴδιο σχεδὸν ὄνομα μὲ τὸ Κράτος Μεξικό, ἀλλὰ δὲν κατοικεῖται ἀπὸ Μεξικάνους (οὔτε κὰν ...Νεομεξικανοὺς) παρὰ ἀπὸ Ἀμερικανούς. Τὸ ἴδιο δὲν θὰ γίνει μὲ τὰ Σκόπια, ὅπως φοβόμαστε... Θὰ συνεχίσουν νὰ ἀποκαλοῦνται Μακεδόνες διεθνῶς, παρὰ τὸ τί θὰ λέει τὸ ὄνομα τοῦ Κράτους τους.... Πρέπει νὰ ξεκαθαρίσουμε στοὺς Σκοπιανοὺς ὅτι ἀποτελεῖ πρωταρχικὸ γιὰ ἐμᾶς ἡ παύση τῆς ὁποιας χρήσεως τοῦ ὀνόματος Μακεδονία ὡς Ἐθνικοῦ προσδιορισμοῦ... Γιὰ μᾶς τὸ πρωταρχικὸ ζήτημα εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἔθνους καὶ ὄχι τοῦ Κράτους. Ἂς τονίσουν οἱ ἴδιοι στοὺς πάντες ὅτι δὲν εἶναι Μακεδόνες καὶ ἂς δεχθοῦμε ἐμεῖς κάποιο ἄλλο ὄνομα γιὰ τὸ Κράτος τους. Ἂν μείνουμε μόνο στὸ ὄνομα τοῦ Κράτους, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ συνεχίσουν νὰ λένε ὅτι τὸ ἐν λόγω Κράτος ἔχει ὡς κυρίαρχη ἐθνότητα τοὺς ...Μακεδόνες (ἔτσι ἁπλά, χωρὶς ἄλλο προσδιορισμό), κάνουμε μία τρύπα στὸ νερό. Καὶ θὰ γευτοῦμε μία ἀκόμη ἥττα.

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας

Σὲ ὅσους ὁμιλοῦν γιὰ «γεωγραφικὸ προσδιορισμὸ» (ἂν θὰ λέγεται Ἄνω Μακεδονία ἢ Βόρεια Μακεδονία), ὑπενθυμίζουμε ὅτι τὸ μέγιστο Πρόβλημα δὲν ἀφορᾶ τόσο τὸν τόπο, ἀλλὰ τὴν χρήση Ἐθνικοῦ ὀνόματος τῶν Μακεδόνων καὶ τῆς λεγόμενης Μακεδονικῆς Γλώσσας. Τί θὰ συμβεῖ ἂν κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς στὸ μέλλον λέει ὅτι «κατάγομαι μὲν ἀπὸ τὴν Βόρεια Μακεδονία, ἀλλὰ εἶμαι Μακεδόνας», ὑπονοώντας ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ...Νότιας Μακεδονίας εἶναι Ἕλληνες καὶ ὄχι ...Μακεδόνες;

γιὰ τοὺς ἐθνομάρτυρες Μητροπολίτες καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν (1922)

Τὴν **Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (10.9.2017),** στὴν Ἐνορία τῆς **Κάτω Κονίτσης**, ποὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποτελεῖται ἀπὸ Μικρασιάτες, ἔλαβαν χώρα, γιὰ πρώτη φορά, καὶ μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπαναλαμβάνονται κάθε χρόνο, ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῶν Ἐθνοϊερομαρτύρων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922. Ἀφορμὴ γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἀπετέλεσε ἡ πρόταση τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἀνδρέου, ποὺ κατετέθη στὴν σχετικὴ μὲ τὴν Μικρασία περυσινὴ ἀφιερωματικὴ ἐκδήλωση τοῦ Δεκεμβρίου 2016. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε, ἐξάλλου, πὼς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅρισε ἐπίσημα νὰ τιμοῦνται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2556/5.7.1993 Ἐγκυκλίου της, οἱ μάρτυρες τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὰ ζοφερὰ ἐκεῖνα χρόνια. Ἔτσι, ἀφοῦ ἐψάλη ἀπὸ τὴν σχετικὴ φυλλάδα ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, ἐτελέσθη Θ. Λειτουργία ἱερουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέου στὸν Ἱ. Ναὸ τῶν Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κάτω Κονίτσης. Τὸ πρόγραμμα μνήμης τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς συνεχίσθηκε στὴ διπλανὴ αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ μὲ **τραγούδια** ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τοὺς πέντε Μαρτυρικοὺς Μητροπολίτες τῆς Μικρασιατικῆς γῆς, **τὰ ὁποία συνοδεύονταν μὲ μουσικὰ ὄργανα. Τὰ τραγούδια τὰ ἀπέδωσε ἡ Χορωδία (παιδικὴ καὶ ἀνδρική) τῆς Ἱ. Μητροπόλεως**, ἡ ὁποία καὶ συγκίνησε τοὺς παρευρισκομένους ἐπισήμους καὶ μή. Ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἀγκάλιασε τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ καὶ ἐξέφρασε τὴν σημαντικὴ συμβολή της στὴν συνέχιση μνήμης τῶν ἀλησμονήτων Μικρασιατικῶν ἐδαφῶν.

Κατὰ τὸ κήρυγμά του, στὸ «Κοινωνικό» τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀνδρέας ἀνεφέρθη μεταξὺ ἄλλων καὶ στὰ ἑξῆς ἀξιοπρόσεκτα:

« Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος ἐσύρθη στοὺς δρόμους τῆς Σμύρνης ἀπὸ τὸν μαινόμενο τουρκικὸ ὄχλο καὶ κατακρεουργήθηκε. Ὁ Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Γρηγόριος ἐτάφη ζωντανὸς σὲ λόφο τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας. Ὁ Μητροπολίτης Μοσχονησίων Ἀμβρόσιος κατεσφάγη μὲ ὅλο τὸ ποίμνιό του. Οἱ ἄλλοι δύο, δηλ., ὁ Ἰκονίου Προκόπιος καὶ ὁ Ζήλων Εὐθύμιος πέθαναν στὶς φυλακὲς ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὶς κακουχίες. Ἕνα δὲ καὶ πλέον ἑκατομμύριο Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, ἔπεσαν νεκροὶ ἀπὸ τὶς κακουχίες, τὴν πεῖνα, τὴ δίψα, τὰ βασανιστήρια, στὴν ἔρημη πλέον ἀπὸ χριστιανοὺς γῆ τῆς Ἀνατολῆς. Ὅμως, ὅλα αὐτὰ τὰ θύματα τῆς τουρκικῆς θηριωδίας, ἔδειξαν στὸ μαρτύριό τους πίστη καὶ ὑπομονή. Ἀνδρεία καὶ αὐταπάρνηση. Ἔδειξαν αὐτοθυσία καὶ ἀρετή. Θὰ μποροῦσαν νὰ ἀλλαξοπιστήσουν γιὰ νὰ σωθοῦν. Τοὺς ἔγιναν προτάσεις. Ἀλλὰ αὐτοί, στάθηκαν ἀτρόμητοι μπροστὰ στὸν θάνατο. Ἐθυσίασαν τὴν ζωή τους ὡς χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες πατριῶτες, γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πατρίδα. Ἀκριβῶς, γι' αὐτὸ τοὺς ἐγκωμιάζουμε. Γι' αὐτὸ ἐξαίρουμε τὴν θυσία τους καὶ ὑμνοῦμε τὴν πίστη καὶ τὴν ἀρετή τους καὶ τὸ λαμπρὸ παράδειγμά τους.

Ὅμως, πῶς καὶ γιατί ἔγινε ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή; Πολλὰ ἔχουν γραφεῖ καὶ θὰ γραφοῦν ἀκόμη καὶ θὰ γράφονται γιὰ πολλὰ χρόνια. Ἐμεῖς θ' ἀφήσουμε νὰ δώσει τὴν ἀπάντηση σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ὁ ἀοίδημος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρύσανθος μὲ λιτὸ καὶ δωρικὸ τρόπο, στὸ περισπούδαστο σύγγραμμά του «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Τραπεζοῦντος». Γράφει, λοιπόν, ὁ σεπτὸς Πρωθιεράρχης: « Ὑπὸ τὴν ἔνοχον ἀδιαφορίαν τῆς χριστιανικῆς Δύσεως, ἐν ἔτει 1453, ἔπεσεν ἡ Κων/πολις καὶ ἐν ἔτει 1461 ἡ Τραπεζοῦς, κατεστράφη ὁλόκληρος, ἀκμαῖος πολιτισμός. Τῇ ἐνόχῳ συνεργίᾳ δύο μεγάλων χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Δύσεως, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, στὰ ἔτη 1914 – 1918 ἐσφάγη ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων ὁλόκληρον ἔθνος, τὸ Ἀρμενικόν, καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἑλλήνων βιαίως ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τῶν ἑστιῶν αὐτῶν καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ ἐξορίᾳ. Τῇ ἐνόχῳ συνεργίᾳ τῶν συμμάχων χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Δύσεως, τὸ ἐθνικὸ κίνημα τῶν Τούρκων τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶ, συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῶν Νεοτούρκων, καὶ κατὰ ἑκατοντάδες ἀπηγχονίζοντο κληρικοὶ καὶ πρόκριτοι, ἐνῷ χιλιάδες ἄλλες στρατευσίμων νέων κατεδικάζοντο εἰς τὸν διὰ τῆς πείνης καὶ τῶν ταλαιπωριῶν θάνατον ἐν τῇ ἐξορίᾳ. Καὶ ἐπῆλθε κατ' Αὔγουστον τοῦ 1922 ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ ἐπηκολούθησεν ἐν ἔτει 1923 ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἐρήμωσις Πόντου, Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θράκης καὶ ἡ καταστροφὴ ὁλοκλήρου χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἡ κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις» κλείνει ὁ ἀείμνηστος Πρωθιεράρχης Χρύσανθος ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος.

Ἡ μαρτυρικὴ ἐκείνη γενιά, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὑπῆρξε, ἐν τούτοις, ἔνδοξη γενεά. Γενεὰ ποὺ δὲν ἐπρόδωσε τὴν πίστη καὶ τὰ ἰδανικά, ἀλλ' ἔμεινε ἀκλόνητη, τηρῶντας τὸ λόγο καὶ τὴν παραγγελία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀποκ. Β΄ 10). Καὶ τώρα, ἡ γενεὰ ἐκείνη, στεφανωμένη μὲ τὸν στέφανον τοῦ θριάμβου, ζεῖ στοὺς οὐρανοὺς τὴν αἰώνια ζωή.

Δικαίως, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία, κατέταξε ὅλους ἐκείνους τοὺς μάρτυρες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Πόντου στὸν χορὸ τῶν Ἁγίων, καὶ ὅρισε νὰ τιμᾶται ἡ μνήμη τους τὴν Κυριακή, πρὶν τὴν Ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καὶ ἔχει χρέος ἡ σημερινὴ γενιά, μάλιστα ὅσοι κατάγονται ἀπὸ τὰ αἱματοπότιστα ἐκεῖνα μέρη, νὰ διατηρήσουν ἄσβεστο τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν εὐλάβειά τους σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀνεδείχθησαν ἥρωες καὶ μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Θὰ κλείσω αὐτὴν τὴν σύντομη ὁμιλία μου μὲ μιὰ σκέψη ποὺ ἐδιάβασα καὶ μὲ τὴν ὁποίαν συμφωνῶ καὶ συνυπογράφω. Γράφει, λοιπόν, ἕνας ἔξοχος Ἕλληνας ποντιακῆς καταγωγῆς: «Θὰ ἔλεγα βλάσφημον τὸν Προφήτην ποὺ θὰ ὅριζε ὅτι ἡ σβέσις τοῦ χριστιανικοῦ φωτὸς τῆς Μικρασίας εἶναι κάτι τετελεσμένο καὶ τελειωτικό. Ἔχουν γυρίσματα οἱ καιροί, καὶ εἶναι ἀπέραντη ἡ δύναμη ἔλξεως τῶν τάφων».

Οἱ προσευχές, ἀδελφοί μου, ὅλων τῶν Ἁγίων, μαρτύρων, Ἀρχιερέων, ἱερέων, μοναχῶν, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων λαϊκῶν, ποὺ μαρτύρησαν ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ χρόνια, εἴθε νὰ συνοδεύουν ὅλους μας. Ἀμήν».

Χ. Ἱ. Ἀμαραντινός

Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος ἐσύρθη στοὺς δρόμους τῆς Σμύρνης ἀπὸ τὸν μαινόμενο τουρκικὸ ὄχλο καὶ κατακρεουργήθηκε. Ὁ Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Γρηγόριος ἐτάφη ζωντανὸς σὲ λόφο τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας. Ἡ μαρτυρικὴ ἐκείνη γενιὰ δὲν ἐπρόδωσε τὴν πίστη καὶ τὰ ἰδανικά ἀλλ' ἔμεινε ἀκλόνητη, «πιστή ἄχρι θανάτου»

Ὀκτώβριος 1917:
ἡ ἐπέλαση μίας θύελλας μὲ θύματα τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ὀρθοδοξία

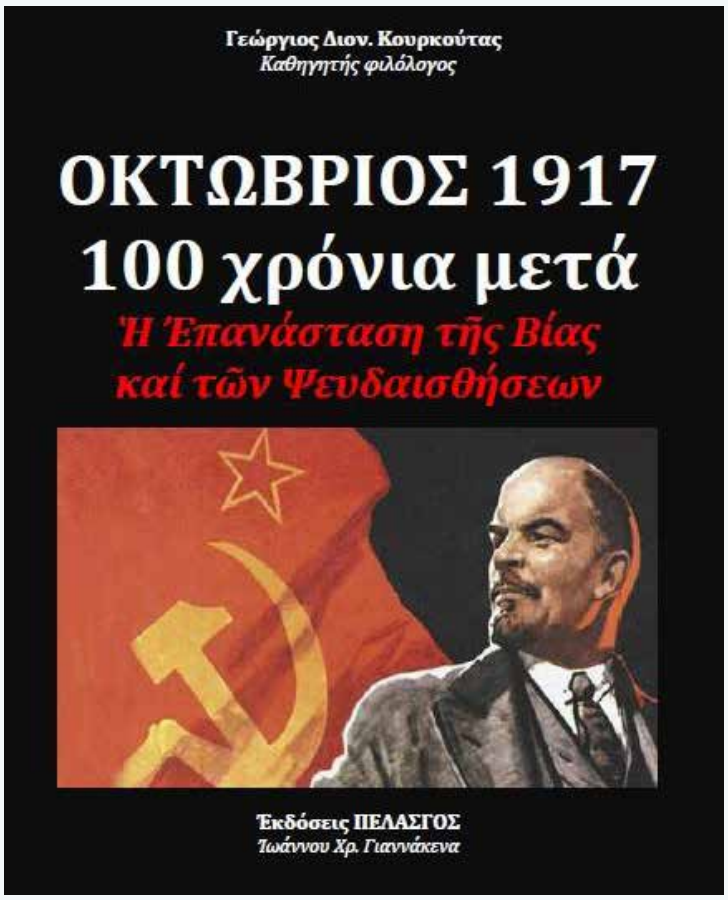

Τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 2017 σὲ πολλὰ μέρη τῆς χώρας ἔγιναν πολλὰ ἀφιερώματα στὰ γεγονότα τῆς κατάληψης τῆς ἐξουσίας στὴν Ρωσία ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους τοῦ Λένιν. Συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ἀπὸ τὸ 1917 καὶ τὴν μετατροπὴ τῆς Ρωσίας σὲ «Σοβιετικὴ Ἕνωση», γιὰ νὰ ἐπεκταθεῖ ὁ Κομμουνισμὸς καὶ σὲ ἄλλα μέρη τοῦ Κόσμου. Κατὰ κανόνα κυριαρχοῦσε ἡ «ἀριστερὴ ὀπτικὴ» σὲ αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις, μὲ ἀναφορὲς στὸ «πόσο ἄλλαξε τὴν Κοινωνία» καὶ «πῶς ὁδήγησε στὸ Σοσιαλισμό», τὸ νέο εἶδος ἀνθρώπου ποὺ ἔφτιαξε καὶ ἄλλες τέτοιες μονομερεῖς ἑρμηνεῖες. Γιὰ μερικοὺς δὲν ὑπῆρξε τίποτε τὸ κακὸ ποὺ συνέβη τὸ 1917. Ἁπλῶς ἐμφανίστηκε ὁ Σοσιαλισμὸς τῶν Μπολσεβίκων καὶ ὁ Κόσμος ἄλλαξε. Ὅλα πήγαιναν… καλά. Ἁπλῶς τὸ λάθος ἦταν, κατὰ τὴν ἴδια τους γνώμη, ἡ πτώση τοῦ 1989 ποὺ ἔφερε καὶ τὴν ...ἥττα τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ τὸν θρίαμβο τοῦ Καπιταλισμοῦ!

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς ἡ Ἱστορία εἶναι μία μονομερὴς λαμπρὴ πορεία σὲ ...σοσιαλιστικὰ λιβάδια, μὲ ἀνθρώπους χαρούμενους. Ἀνθρώπους νὰ κρατοῦν κόκκινα λάβαρα καὶ κόκκινες σημαῖες καὶ νὰ ἀντικρίζουν τὸν Μεγάλο Ὁδηγὸ τοῦ Κόμματος εἴτε τὸν Λένιν εἴτε τὸν Στάλιν, τὸν Μάο καὶ τὸν Χότζα. Οἱ εἰκόνες εἶναι ἴδιες καὶ γνωστὲς. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ θαυμαστὲς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1917 ποτὲ δὲν εἶδαν οὔτε ἄκουσαν κάν γιὰ Στρατόπεδα συγκεντρώσεως, Ἐκτελέσεις, Πείνα, Βασανιστήρια, Ἐξοντώσεις καὶ ὅ,τι ἄλλο σατανικὸ ἐφαρμόστηκε τότε σὲ ὅλες τὶς χῶρες ὅπου ἐπεκτάθηκε τὸ φαινόμενο (καὶ αὐτὸ οὔτε ὑπερβολὴ εἶναι, οὔτε σχῆμα λόγου, ἂν σκεφτοῦμε τὴν ἀντίθεη μανία τῶν ὀπαδῶν τοῦ ὅπου Γῆς Μπολσεβικισμοῦ).

Πόσοι ὁμίλησαν γιὰ δραματικὲς ἐπιπτώσεις αὐτοῦ τοῦ ἐγκληματικοῦ φαινομένου ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπικράτησή του στὴν Ρωσία ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας; Μετὰ τὸ 1917, ὑπενθυμίζουμε σὲ ὅσους δὲν θέλουν νὰ κοιμοῦνται σὲ λιβάδια Ἱστορικῆς Ἀμνησίας, ἐπῆλθε τρομερὸς Διωγμὸς τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως σὲ ὅλο τὸ ἔδαφος τῆς Ρωσίας, μὲ τὴν ἐκτέλεση ἱερέων, μοναχῶν καὶ πιστῶν. Πολλοὶ Ναοὶ καὶ πολλὲς Μονὲς καταστράφηκαν ἢ ἔγιναν δημόσια κτίρια, π.χ. κινηματογράφοι (ποὺ πρόβαλαν τὴν κομματικὴ προπαγάνδα, κάτι ποὺ ἔγινε καὶ στὴν Ἀλβανία ἐπὶ Χότζα καὶ Ἀλία), ἐνῶ ἄλλες μετετράπησαν καὶ σὲ χώρους φυλακῆς. Ὁ βίος καὶ τὸ μαρτύριο ἐξαιρέτων ἡρώων τῆς Πίστεως (ἀπὸ τοὺς Ἁγίους μάρτυρες Μοναχοὺς καὶ τὸν Ἅγιο Λουκᾶ τὸν Ἰατρὸ ὡς τὸν π. Δημήτριο Ντοῦντκο τὴν Τατιάνα Γκορίτσεβα, ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ γνωρίζουμε ἐν Ἑλλάδι, παρὰ τὴν περὶ τοῦ ἀντιθέτου Προπαγάνδα) εἶναι γνωστά.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχε ἄμεσες ἀρνητικὲς ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴν ἐπικράτηση τῶν Μπολσεβίκων καὶ τοῦ Λένιν. Τὸν Μάρτιο τοῦ 1918, ἡ νέα Κυβέρνηση τοῦ Λένιν, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ἀθέου Τρότσκυ, προβαίνει σὲ συμφωνία μὲ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ ἔμμεσα ἢ ἄμεσα ἐνισχύει τὸν ἀγώνα τῶν Νεοτούρκων κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Οἱ Μπολσεβίκοι συμμετέχουν ἢ ἀδρανοῦν μπροστὰ στὴν Γενοκτονία τοῦ Πόντου (ὅπως ἀποκαλύπτει στὸ ἔργο του ὁ Πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς Κων. Φωτιάδης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες ἐρευνητές), ἐνῶ στὸ διάστημα 1919-1922 στέλνει χρυσὸ καὶ ὅπλα γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὸν Κεμὰλ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὥρα ποὺ ὁ Λαὸς στὴν ὑπὸ Μπολσεβίκικη διοίκηση χώρα πεινοῦσε καὶ πέθαινε.

Πολλὰ ἀποκαλύπτει γιὰ τὶς τραγικὲς ἐπιπτώσεις αὐτῶν τῶν δραματικῶν γεγονότων στὸν Ἑλληνισμὸ μέχρι σήμερα τὸ πρόσφατο βιβλίο τοῦ συνεργάτη τοῦ «Βορειοηπειρωτικοῦ Βήματος» καὶ μέλους τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. καὶ τοῦ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α., καθηγητοὺ κ. Γεωργίου Κουρκούτα, ποὺ ἐξεδόθη τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2017 ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις Πελασγὸς μὲ τίτλο «Ὀκτώβριος 1917- 100 χρόνια μετὰ –Ἡ Ἐπανάσταση τῆς Βίας καὶ τῶν Ψευδαισθήσεων». Πρόκειται γιὰ μία ἔκδοση ποὺ στηρίζεται σὲ πλῆθος ντοκουμέντα καὶ ἤδη ἔχει ἀρχίσει νὰ παρουσιάζεται σὲ πολλὲς πόλεις τῆς χώρας, παρουσιάζοντας χωρὶς φόβο ἢ πάθος, παρὰ μόνο μὲ τὴν ἐπίκληση πλήθους τεκμηρίων τὰ παρασκήνια καὶ τὶς διαστάσεις τῶν γεγονότων τοῦ 1917 στὴν Ρωσία, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποία δὲν εἶχαν καταγραφεῖ στὴν ἑλληνόφωνη βιβλιογραφία (ἐνῶ ἤδη διενεμήθη τὸν Ὀκτώβριο καὶ τὸν Νοέμβριο τοῦ 2017 ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν «Δημοκρατία» καὶ «Ἑστία»). Ἡ ἀλήθεια, ὅσο καὶ ἂν κάποιοι ἐπενδύουν στὴν Ἱστορικὴ Ἀμνησία τοῦ Λαοῦ μας καὶ χρησιμοποιοῦν τὴν Ἰδεολογικὴ Τρομοκρατία ὡς ὄργανο φιμώσεως, πάντα θὰ λάμπει.

ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΠΟΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ.
«Ἀναζητώντας τὸν ἀδερφό μου»
τοῦ Φώτου Παπαθανάση.
(ἐκδόσεις «Πελασγὸς»)

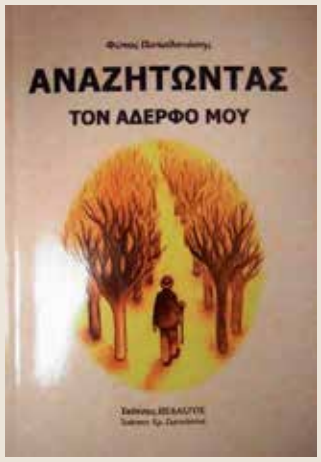

Τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίο τοῦ κ. Φ. Παπαθανάση, ἐξιστορεῖ τὰ μαρτύρια καὶ τὴν τυραννισμένη ζωὴ τοῦ ἀδερφοῦ του καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου, τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀθεϊστικοῦ καθεστὼς τοῦ κομμουνιστῆ δικτάτορα Ἐνβὲρ Χότζα.

Ἀκολουθεῖ ἡ σύντομη περιγραφὴ τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου ἀπὸ τὸ ὀπισθόφυλλο.

«Τὸ βιβλίο δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσει μυθοπλασία παρὰ τὴν πραγματικὴ ἱστορία μίας ἀκόμα οἰκογενειακῆς τραγωδίας, γεμάτη ἀπὸ ἀγωνία, ἄγχος καὶ ἄσχημες σκηνές, γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ βίωναν τὶς ταξικὲς ἐκκαθαρίσεις. Ἕνα βιβλίο ἀναμνήσεων μίας ἐποχῆς ποὺ «ἔσταζε αἷμα» καὶ ἀσκοῦσε ἔλεγχο ἀκόμη καὶ στὸ βλέμμα πόσο μᾶλλον στὴ συμπεριφορὰ καὶ στὶς συνειδήσεις!.. Ἐποχὴ σκληρή, θολή, ζωὲς διαλυμένες χωρὶς μέλλον, ὄνειρα σβησμένα, συνειδήσεις βιασμένες. Διαβάζοντάς το, ὁ ἀναγνώστης διαπιστώνει συναισθήματα ἀγάπης, ἀλτρουισμοῦ καὶ ἀλληλεγγύης, ἀλλὰ καὶ συμπάσχει καὶ μοιράζεται μὲ τὸν συγγραφέα συναισθήματα θυμοῦ καὶ ὀργῆς γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ μηχανορραφοῦσαν καὶ δὲν εἶχαν τίποτε ἄλλο στὸ μυαλό τους, παρὰ πῶς θὰ ἐξαφανίσουν τοὺς ἀντιπάλους τῆς «σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης».

Πρόκειται γιὰ ἕνα βασικὸ ντοκουμέντο γιὰ ὅσα ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἠπείρου κατὰ τὴν 46χρονη δικτατορία τοῦ Ἐνβὲρ Χότζα καὶ τῶν διαδόχων του στὴν Ἀλβανία. Εἶναι μία ἀληθινὴ μαρτυρία ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἔζησε γεγονότα. Μὲ λιτὸ καὶ ἀνθρώπινο τρόπο καταγράφονται γεγονότα καὶ πράξεις, περιφρονήσεις, ἐξευτελισμοὶ καὶ ταπεινώσεις μέχρι θανάτου.

Ὁ διωγμένος καὶ δολοφονημένος ἀπὸ τὸ καταπιεστικὸ καὶ τυραννικὸ σύστημα καὶ καθεστὼς τῆς «λαϊκῆς» καὶ «σοσιαλιστικῆς» Ἀλβανίας Φίλιππας Παπαθανάσης, ἀναδείχτηκε σὲ πρόμαχο τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων. Ἀντιστάθηκε μὲ θάρρος στὶς πιέσεις καὶ στὴν βαρβαρότητα ἑνὸς ἀκατανόητου καθεστῶτος, διαγράφοντας μὲ τὴν στάση του τὴν πορεία ποὺ πάντοτε, σὲ ὅλες τὶς ἱστορικὲς περιπέτειες, ἀκολούθησαν οἱ Ἕλληνες.».

Ἀπὸ τὶς ἐκλεκτὲς πατριωτικὲς Ἐκδόσεις: «ΠΕΛΑΣΓΟΣ».
ΑΡΤΕΜΙΟΣ

Γκρεμίζονται οἱ τοῖχοι, ὄχι οἱ ψυχές!

Τὸ κάστρο τῆς Χειμάρρας. Στὸν τοῖχο γράφει: Χειμάρρα: τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ μεγαλεῖο.

Τοὺς γνωρίζουμε καλά!
Εἶναι οἱ ἐπίγονοι τῶν ἀρχιτεκτόνων τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ Ἐμβὲρ Χότζα καὶ Ἀλία.
Εἶναι οἱ ἐπίγονοι ἐκείνων ποὺ ὕψωναν ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, στὴν Ἑλληνικὴ Βόρειο Ἤπειρο καὶ δολοφονοῦσαν πισώπλατα τοὺς Ἕλληνες δραπέτες τοῦ «Παραδείσου» τους.
Τοὺς γνωρίζουμε καλά!
Εἶναι τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια ἐκείνων, ποὺ συμμάχησαν μὲ τὸν Ἰταλικὸ φασισμὸ στὸ Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ συνεργάστηκαν μὲ τοὺς Τσάμηδες γιὰ τὸν ἐξανδραποδισμὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Θεσπρωτίας.
Εἶναι τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια ἐκείνων, ποὺ γιὰ δεκάδες χρόνια, ποινικοποιοῦσαν τὴν Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ πίστη καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ καταγωγή.
Τοὺς γνωρίζουμε καλά!
Εἶναι οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων ποὺ ἀποσχημάτιζαν ἱερεῖς, ποὺ μετέτρεπαν ἐκκλησίες σὲ χαρτοπαικτικὲς λέσχες καὶ ἔφτιαχναν γήπεδα πάνω στὰ ἁγιασμένα κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων ἡρώων τοῦ 1940 - 41.
Εἶναι οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων ποὺ κατασκεύασαν τὰ ναζιστικοῦ τύπου κολαστήρια τοῦ Σπὰτς καὶ τοῦ Μπουρέλ.
Τοὺς γνωρίζουμε καλά!
Εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια δολοφόνησαν τὸν Ἀριστοτέλη, γιατὶ μιλοῦσε ἑλληνικά.
Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πλαστογραφοῦν συστηματικὰ τὴν Ἱστορία, βυσσοδομοῦν διαχρονικὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ «διεκδικοῦν» ἀνερυθρίαστα ἑλληνικὴ γῆ.
Τοὺς γνωρίζουμε καλά!
Σήμερα στὴ Χιμάρα γκρεμίζονται οἱ τοῖχοι, ὄχι οἱ ψυχές!
Ἡ ὥρα τῆς Χιμάρας, ἡ ὥρα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ ἔλθει! Αὐτό, τὸ τελευταῖο, ἂς τὸ γνωρίζουν καλά!

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ἀνακοίνωση - διαμαρτυρία τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ Κορυτσᾶς γιὰ τὸ βιβλίο κατὰ τοῦ Αγ. Κοσμᾶ καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Σχόλιο Σ.Φ.Ε.Β.Α: συγχαίρουμε καὶ στέλνουμε ἀγωνιστικὸ χαιρετισμὸ στὴ νεολαία τῆς Κορυτσᾶς ποὺ μὲ σθένος ὑπερασπίζεται τὴν Πίστη καὶ τὸν Ἑλληνισμό. Ἡ ἀντίδραση αὐτὴ ἔρχεται μετὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση βιβλίου μὲ τίτλο: «Δαίμονες ἐν ράσω» μὲ ἐξώφυλλο τὸν Ἅγιο Κοσμᾶ καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀναστάσιο.

Ἡ ἀνακοίνωση:

Νεολαία «Ὁμόνοιας» Παράρτημα Κορυτσᾶς Δελτίο Τύπου

Κορυτσὰ στὶς 20. 11. 2017

Ἐμεῖς, ἡ Νεολαία τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἕνωσης Ὁμόνοια, παράρτημα Κορυτσᾶς, ἐκφράζουμε τὴν ἔντονη ἀνησυχία, ἀγανάκτηση καὶ περιφρόνηση σχετικὰ μὲ μία ἔκδοση ποὺ παρουσιάστηκε στὴν ἔκθεση βιβλίου στὰ Τίρανα, καθόλου ἄξιας γιὰ τὴν κοινωνία στὴν ὁποία ζοῦμε, καὶ συγχρόνως ἔντονα προσβλητικῆς πρὸς τὴν ὀρθόδοξη κοινότητα καὶ ὑποκινήτρια τῆς θρησκευτικῆς μισαλλοδοξίας.
Νὰ τολμᾶς σήμερα, σ' ἕνα κόσμο, μὲ εὐαίσθητες διαθρησκευτικὲς ἰσορροπίες, ποὺ ἔχουν τάση εὔκολης διαταραχῆς, νὰ προσβάλλεις ἁγίους ἀλλὰ καὶ τὸν θρησκευτικὸ ἡγέτη μας, τὸν ἱερὸ καὶ σεβαστὸ Ἀρχιεπίσκοπό μας, ἡγέτη τῆς ὀρθόδοξης κοινότητας στὴν χώρα μας, καὶ συγχρόνως μία παγκόσμια ἀναγνωρισμένη καὶ σεβαστὴ θρησκευτικὴ προσωπικότητα, ἀποτελεῖ ὄχι μία φθηνὴ προσβολή, ἀπεχθέστατη παρεμβολή, ἀλλὰ καὶ σκόπιμη ὑποκίνηση καὶ χρήση τῆς γλώσσας μὲ στόχο τὴν προώθηση τοῦ διαθρησκευτικοῦ μίσους.
Ἐμεῖς σήμερα ζοῦμε σὲ μία δημοκρατικὴ κοινωνία, ὅπου ἐλεύθερα ἀσκοῦμε τὰ θρησκευτικά μας καθήκοντα, καὶ φυσικὰ εὐσυνείδητα καὶ ὁρκισμένοι στὴν ὀρθόδοξη πίστη μας. Κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρέμβει στὶς προσδοκίες μας, νὰ καταπατᾶ τὰ θρησκευτικά μας δικαιώματα καὶ νὰ τινάξει στὸ ἀέρα τὴν θρησκευτική μας συμβίωση, δοκιμασμένη ἀνὰ τὰ χρόνια.
Μᾶς πίκρανε ἡ προκλητικὴ ἀδιαφορία τῶν κρατικῶν ἁρμόδιων ὀργάνων, στάση τῶν διοργανωτῶν τῆς ἔκθεσης, σὲ σχέση μὲ τὸ δῆθεν λογοτεχνικὸ αὐτὸ ἔργο, ποὺ εἶναι πολὺ συμβιβαστικὴ καὶ ἀπαράδεκτη ἀπὸ κάθε ἄποψη.
Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς διχάσει. Ἐμεῖς εἴμαστε ἀποφασισμένοι καὶ πεπεισμένοι στὸ δρόμο τῆς θρησκευτικῆς μας πίστης. Ἐμεῖς εἴμαστε ἀνεκτικοί, συνεργάσιμοι καὶ εἰρηνικοί, ἐμεῖς προβάλλουμε τὶς παγκόσμιες ἀξίες τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ θέλουμε νὰ τὶς μετατρέψουμε σὲ θεμέλια της καθημερινῆς μας ζωῆς.

(ἀναδημοσίευση ἀπὸ http://www.pelasgoskoritsas.gr/)

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ ΧΕΙΜΑΡΡΙΩΤΕΣ

Διαμαρτυρία Χειμαρριωτῶν κατὰ τῆς ἁρπαγῆς τῆς γῆς τους.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ τρίτου δεκαημέρου τοῦ φετινοῦ Αὐγούστου, πραγματοποιήθηκε στὴν παραλία τῆς Χειμάρρας μιὰ δυναμικὴ ἐκδήλωση τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ διωργάνωσαν ὁ Σύλλογος «ΟΜΟΝΟΙΑ», τὸ Κόμμα Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΚΕΑΔ) καὶ ἡ Ἕνωση Χειμαρριωτῶν. Ἦταν δὲ μιὰ διαμαρτυρία ἐναντίον τῶν κατεδαφίσεων σπιτιῶν, τῆς ὑφαρπαγῆς περιουσιῶν καὶ τοῦ ἐκφοβισμοῦ τῶν Ἑλλήνων Βορειοηπειρωτῶν ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ κράτος.
Στὴν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν ὅλοι οἱ παράγοντες τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ, καθὼς ἐπίσης ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας στὰ Τίρανα Κωνσταντῖνος Πιπερίγκος καὶ ὁ πρώην Δήμαρχος τῆς Χειμάρρας Βασίλης Μπολάνος.
Ὅλοι οἱ ὁμιλητὲς τόνισαν, ὅτι τὸ ἀλβανικὸ κράτος ἂν θέλῃ νὰ ἔχῃ εὐρωπαϊκὴ πορεία, θὰ πρέπῃ νὰ σταματήσῃ τὸν ἀνελέητο διωγμὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ ὑφαρπάζῃ μὲ ὡμὸ τρόπο τὶς περιουσίες τους. Ἀκόμη, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πετύχουν τὸν ξερριζωμὸ καὶ τὸν ἀφανισμὸ τῶν Χειμαρριωτῶν ἀπὸ μιὰ περιοχή, ποὺ εἶναι ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια Ἑλληνική.
Ἡ δυναμικὴ αὐτὴ κίνηση εἶναι ἐλπιδοφόρα. Ἐμεῖς, συγχαίρουμε τοὺς ἀδελφοὺς Βορειοηπειρῶτες καὶ εὐχόμαστε νὰ συνεχίσουν τὸν δίκαιο ἀγῶνα τους.

«Β.Β.»

Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἰωαννίνων «ΠΡΩΪΝΟΣ ΛΟΓΟΣ» τῆς Τετάρτης 9 Αὐγούστου 2017, ἀναδημοσιεύουμε τὸ παρακάτω κείμενο, τοῦ κ. Νίκου Θ. Ὑφαντή, ποὺ παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον.

Ἐξωμότες καὶ ἀρνησιπάτριδες...

Στὸν «Πρωϊνὸ λόγο», πρόσφατα, στὴν τελευταία σελίδα, διαβάζουμε: «Ἀφαιρέθηκε ἡ ἑλληνικὴ ἰθαγένεια ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Χιμάρας Γ. Γκόρο!». Ἡ ἀπόφαση τῆς ἀφαίρεσης τῆς ἰθαγένειας ἀπὸ τὸν ἀνθέλληνα, δυστυχῶς, ἑλληνικῆς καταγωγῆς, Γ. Γκόρο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν εἶναι πράξη συνετὴ καὶ σοφή. Κάθε τέτοιες ἀνήκουστες δηλώσεις καλὰ θὰ εἶναι νὰ πατάσσονται χωρὶς χρονοτριβῆ.

Ὁ Δήμαρχος τῆς Χιμάρας ἔδωσε «γῆ καὶ ὕδωρ» στὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἀλβανίας Ἔντι Ράμα, προσδοκώντας ἐλάχιστη ἐξουσία. Πράξη τρισάθλια καὶ ἐλεεινὴ ἑνὸς ἀπόγονου (;) τῶν γενναίων Χιμαριωτῶν, οἱ ὁποῖοι, ποτὲ δὲν ἔσκυψαν τὸ κεφάλι στὴν ἱστορική τους πορεία μέσα στοὺς αἰῶνες, οὔτε στοὺς Τούρκους οὔτε καὶ ἀργότερα μέχρι σήμερα στοὺς Ἀλβανούς.

Ο Γ.Γκόρος, ἀλβανικὸ φερέφωνο, ἀνενδοίαστα ἀμφισβητεῖ τὴν ἑλληνικότητα τῆς Χιμάρας καὶ τὴ δική του καταγωγή. Οἱ Ἀλβανοί, στηριζόμενοι στὰ μίσθαρνα ἑλληνικὰ ὄργανά τους, μποροῦν νὰ κατεδαφίζουν ναούς, νὰ καταπατοῦν περιουσίες, νὰ σπέρνουν τὸν φόβο καὶ νὰ μετέρχονται βίαια μέσα εἰς βάρος τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Γιὰ μερικὰ ψίχουλα ἐξουσίας, «ἀντὶ πινακίου φακῆς», ὁ Γ.Γκόρος καὶ οἱ συνοδοιπόροι του ἀρνησιπάτριδες, φιλοῦν δουλικὰ τὰ χέρια τῶν Ἀλβανῶν καὶ καταλήγουν ὄργανα τῶν ἀλβανικῶν συμφερόντων.

Ο Γ.Γκόρος καὶ οἱ ὅμοιοί του, εἴμαστε βέβαιοι ὅτι, μετὰ τὸ 1990, μετὰ δηλαδὴ τὴν κατάρρευση τοῦ προηγούμενου καθεστῶτος, ὠφελήθηκαν τὰ μέγιστα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία δὲν ἔπαψε νὰ ἐνδιαφέρεται, παρότι περνάει τὴν χειρότερη οἰκονομικὴ κρίση τῆς ἱστορίας της, γιὰ τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο στὴν Ἀλβανία καὶ νὰ ἔρχεται ἀρωγὸς καὶ συμπαραστάτης στὰ προβλήματά του.

Ὅμως, μερικοὶ ἀντὶ τοῦ «μάνα» δίνουν χολὴ καὶ μάλιστα διαλαλώντας τὴν ἀνθελληνικότητά τους κατὰ τρόπο πομπῶδες γιὰ νὰ τὰ ἀκούει ἡ ἀλβανικὴ ἡγεσία καὶ νὰ ἐπαίρεται.

Ἐὰν ἀνατρέξουμε στὸ παρελθὸν καὶ στὰ γεγονότα ποὺ ἄφησαν τὸ στίγμα τους στὸν τόπο μὲ καταστρεπτικὲς συνέπειες, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι πάντοτε κάποιοι ἐξωμότες, παρουσιαζόμενοι μάλιστα «βασιλικότεροι τοῦ βασιλέως», βυσσοδόμησαν εἰς βάρος τῶν συμπατριωτῶν τους. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἐξωμότες ποὺ ἀρνήθηκαν τὴν θρησκεία τους, προσχώρησαν στὸν μουσουλμανισμὸ καὶ κατέληξαν ἀρνησιπάτριδες, ἀρνούμενοι καὶ τὴν ἑλληνική τους καταγωγή. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἐπέφεραν τὰ χειρότερα πλήγματα στοὺς Ἕλληνες Χριστιανούς. Νά, ποὺ καὶ στὴν ἐποχή μας ἐπιστρέψαμε αἰῶνες πίσω καὶ μιλᾶμε γιὰ ἐξωμότες, ἐξωμοσίες καὶ ἀρνησιπάτριδες.

Πιστεύουμε ὅτι ὁ Γ.Γκόρος θὰ χαίρεται μὲ τὴ νέα προκλητικὴ κίνηση τῆς ἀλβανικῆς κυβέρνησης γιὰ κατεδάφιση τουριστικῶν ἀκινήτων, ἰδιοκτησίες μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας στὸ χωριὸ Δρυμάδες, προάστιο τῆς πόλης τῆς Χιμάρας.

Πιστεύουμε ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπικροτοῦν τὴν ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ποὺ κήρυξε ἔκπτωτο τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγένειας τὸν Γ. Γκόρο. Ἔτσι πρέπει νὰ γίνεται σὲ ὅσους, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ὑπηκοότητα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀρνοῦνται τὴν ἑλληνική τους καταγωγὴ καὶ προσκυνοῦν ἀνερυθρίαστα τὴν ἀλβανικὴ ἡγεσία καὶ τοὺς ἀλβανικοὺς ἐθνικιστικοὺς κύκλους.

Οἱ συμπατριῶτες του, οἱ γενναῖοι Χιμαριῶτες καὶ ὅλος ὁ βορειοηπειρωτικὸς κόσμος μὲ ἐθνικὴ ἑλληνικὴ συνείδηση, παρακολούθησαν ἄφωνοι τὶς δηλώσεις τοῦ Δημάρχου τους. Ὁ Δήμαρχος δὲν παραδειγματίστηκε ἀπὸ τοὺς συμπολίτες του Χιμαριῶτες, οἱ πατεράδες καὶ οἱ παπποῦδες τῶν ὁποίων τὸ 1914, στὴν Συνέλευση τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἔλαβε χώρα στὸ Δέλβινο, δὲν ὑπέγραψαν τὸ «Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας» μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε δοθεῖ εὐρεία διοικητικὴ αὐτονομία στὴν Βόρειο Ἤπειρο, ἀλλὰ ἀποχώρησαν ἀπὸ τὴν Συνέλευση φωνάζοντας: «Ἕνωσις ἢ θάνατος».

Οἱ Ἕλληνες Βορειοηπειρῶτες, μάρτυρες στὰ χρόνια τοῦ βίαιου ἐξισλαμισμοῦ, τῆς καταστρεπτικῆς ἐξωμοσίας ἀπὸ τὸ Σουλτανικὸ κράτος, ἀλλὰ καὶ οἱ νεομάρτυρες κατὰ τὰ χρόνια τῆς Χοτζικῆς λαίλαπας, ποὺ βίωσαν φυλακίσεις, ἐξορίες, θανάτους, ποὺ ἀνακηρύχτηκαν «ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ», ποὺ ἔζησαν ἀπομονωμένοι, περιφρονημένοι κοινωνικὰ καὶ πέθαναν μὲ τὸ «στίγμα τοῦ "Κολιάκου"» δὲν λογαριάζονται; Ἄδικα μαρτύρησαν καὶ πέθαναν γιὰ τὴν ἑλληνική τους καταγωγή, βροντοφωνάζοντας στὶς στημένες δίκες γιὰ τὴν ἑλληνικότητά τους;

Ὅλη αὐτὴ ἡ στρατιὰ τῶν μαρτύρων φωνάζουν ἀπὸ τοὺς τάφους τους καταδικάζοντας ἀπερίφραστα τέτοιες καταδικαστέες πράξεις καὶ ἐγκαλοῦν τὸν Δήμαρχο γιὰ τὴν πρωτάκουστη ἀπόφασή του.

Ἀκατανόητη, πέρα ἀπὸ κάθε λογική, ἡ πράξη τοῦ Δημάρχου τῆς Χιμάρας νὰ ἀπεμπολήσει τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ καὶ νὰ προσδεθεῖ στὸ ἀλβανικὸ ἅρμα, νὰ γίνει πειθήνιο ὄργανο τῶν Ἀλβανῶν, τοὺς ὁποίους γνωρίζουμε πολὺ καλὰ γιὰ τὶς ἀνθελληνικές τους θέσεις καὶ γιὰ τὶς συνεχεῖς πιέσεις, διαστρεβλώσεις καὶ παραχαράξεις τῆς ἱστορίας.

Στὸν Γ.Γκόρο, ποὺ περηφανεύεται γιὰ τὴν ψεύτικη ἀλβανικὴ καταγωγή του, τοῦ εὐχόμαστε κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνέλιξη στὴ νέα του ἰθαγένεια !

Φαίνεται ὅτι ζήλεψε τὴν δόξα τοῦ ἀρνησίπατρη Θεοφάνη Μαυρομάτη (Φᾶν Νόλι), ὁ ὁποῖος ἀπὸ δάσκαλος τῶν ἑλληνικῶν ἔγινε Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀλβανίας. Ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὸν Ἀχμὲτ Ζώγου καὶ καταδικάστηκε ἐρήμην εἰς θάνατον.

Ὁ Δήμαρχος τῆς Χιμάρας ἔδωσε «γῆ καὶ ὕδωρ» στὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἀλβανίας Ἔντι Ράμα, προσδοκώντας ἐλάχιστη ἐξουσία. Πράξη τρισάθλια καὶ ἐλεεινὴ ἑνὸς ἀπόγονου (;) τῶν γενναίων Χιμαριωτῶν, οἱ ὁποῖοι, ποτὲ δὲν ἔσκυψαν τὸ κεφάλι στὴν ἱστορική τους πορεία μέσα στοὺς αἰῶνες

ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΙ ΟΙ ΧΕΙΜΑΡΡΙΩΤΕΣ

Ἀφοῦ ὁ ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἔντι Ράμα κέρδισε αὐτοδύναμα τὶς ἐκλογὲς τοῦ περασμένου Ἰουνίου, τώρα ἐγείρει ἀλυτρωτικὰ θέματα σὲ βάρος, κυρίως, τῆς Ἑλλάδος. Προφανῶς καὶ οἱ ἀνθελληνικὲς πρακτικές του στὴν Χειμάρρα ὑπάγονται σ᾽ αὐτὰ τὰ σχέδια, μὲ τὰ ὁποῖα προκαλεῖ τὴν χώρα μας.

Στὸ μεταξύ, ὅμως, ἡ κατάσταση στὴν Ἑλληνόψυχη Χειμάρρα ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ τεταμένη. Οἱ Χειμαρριῶτες δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα, ἀφοῦ ἡ κυβέρνηση τῆς γείτονος ἀδιαφορεῖ ἀκόμη καὶ γιὰ τὴν τήρηση τῆς ἀλβανικῆς νομοθεσίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ γεγονός, ὅτι κινδυνεύει ἡ εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς χώρας.

Βέβαια, ἡ κυβέρνηση Ράμα προχώρησε σὲ δεκάδες προσαγωγὲς στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα, σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ ποινικοποιήσῃ τὸν ἀγῶνα τῶν πολιτῶν τῆς Χειμάρρας, μὲ ἀπώτερο στόχο τὴν ὑλοποίηση τῶν σχεδίων της γιὰ τὴν δήμευση τῆς περιουσίας τους. Στὸ μεταξύ, τὸ ΚΕΑΔ ἀπευθύνθηκε στοὺς ἐκπροσώπους τῶν ΗΠΑ, τῆς ΕΕ, τοῦ ΟΑΣΕ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης στὴν Ἀλβανία, γιὰ νὰ συμβάλουν ὥστε νὰ μπῇ τέρμα στὶς ἀδικίες σὲ βάρος τῆς ἱστορικῆς Κοινότητος τῆς Χειμάρρας.

«Β.Β.»

Κατεδαφίσεις σπιτιῶν Χειμαρριωτῶν ἀπὸ ἀλβανικὲς μπολντόζες.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΙΩΝ

Μὲ προηγούμενο σχόλιό μας, ἀναφερθήκαμε στὶς παράνομες ἐνέργειες τοῦ ἀλβανικοῦ καθεστῶτος γιὰ τὶς κατεδαφίσεις κτιρίων, στὴν Χειμάρρα, ποὺ ἀνήκουν στοὺς Ἕλληνες Βορειοηπειρῶτες. Μετὰ τὴν ἔντονη διαμαρτυρία τοῦ Ἕλληνα ΥΠΕΞ, ὁ Ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἔντι Ράμα, γνωστὸς γιὰ τὸν μισελληνισμό του, ἐπιστράτευσε τὸ ἀλβανικὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, προκειμένου νὰ δικαιολογηθοῦν οἱ παραπάνω παρανομίες. Ἡ ἀπάντηση ὅμως, τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργείου μόνο ἀπάντηση δὲν ἦταν. Γιατὶ δὲν κάνει τὴν παραμικρὴ ἀναφορὰ στοὺς λόγους, ποὺ ἐπέβαλαν νὰ γίνουν τόσο βιαστικὰ οἱ κατεδαφίσεις, οὔτε γνωστοποιεῖ ἂν οἱ Ἕλληνες ἰδιοκτῆτες ἔχουν ἀποζημιωθῆ, ἐνῷ δὲν ὑπάρχει ἡ δικαστικὴ ἀπόφαση, ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ ν᾽ ἀρχίσουν οἱ κατεδαφίσεις.

Πάντως, σύμφωνα μὲ ἀκριβεῖς πληροφορίες, στὶς 28 Ἰουλίου, οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν κατεδαφιζομένων τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων κατέθεσαν μήνυση κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ, τοῦ ὑπεύθυνου τῆς Περιφερειακῆς Διευθύνσεως Πολιτισμοῦ Αὐλῶνος καὶ ἄλλων κρατικῶν στελεχῶν ποὺ ἐνέκριναν τὶς κατεδαφίσεις.

Ἡ Ἑλλάδα καὶ οἱ Βορειοηπειρῶτες νὰ μὴν ὑποχωρήσουν. «Πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται».

« Β.Β. »

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠ.ΕΞ.

Ἡ ἀλβανικὴ θρασύτητα ἔχει, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ξεπεράσει τὰ ὅρια. Κι᾽ αὐτό, γιατὶ τὸ ἀλβανικὸ καθεστὼς ἐξαπέλυσε νέο πογκρὸμ κατὰ τῶν Βορειοηπειρωτῶν τῆς περιοχῆς Δρυμάδων τῆς Χειμάρρας, μὲ κατεδαφίσεις κτιρίων καὶ μέτρα σὲ βάρος καταστημάτων. Ἤδη ἐστάλησαν εἰδοποιητήρια κατεδαφίσεων σὲ δύο μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀλβανικὸς νόμος ἀπαγορεύει ὅλες τὶς οἰκοδομικὲς καὶ κατεδαφιστικὲς ἐργασίες κατὰ τὴν τουριστικὴ περίοδο, δηλαδὴ ἀπὸ 25 Ἰουνίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου.

Σύμφωνα μὲ πληροφορίες ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Χειμάρρας, τὸ νέο αὐτὸ πογκρὸμ ἀποτελεῖ μιὰ μορφὴ ἀντιποίνων γιὰ τὴν ἔκπτωση ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ Ἔντι Ράμα, δημάρχου Χειμάρρας Γκεόργκι Γκόρο.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ προκάλεσε τὴν ἔντονη ἀντίδραση τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖο ἐξέδωσε σκληρὴ ἀνακοίνωση μὲ τὴν ὁποία θέτει τὴν Ἀλβανία πρὸ τῶν εὐθυνῶν της, ἀναφορικὰ πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴ πορεία της. Ἐπὶ τέλους, ἀκούστηκε ἡ διαμαρτυρία τοῦ Ὑπουρ. Ἐξωτερικῶν γιὰ τὰ δεινὰ τῆς Χειμάρρας. Ἐμεῖς συγχαίρουμε θερμὰ τὸν ΥΠΕΞ κ. Νικ. Κοτζιᾶ. Εὐχόμαστε δὲ νὰ ὑπάρχῃ συνεχὴς ἐπαγρύπνηση λόγῳ τῆς κακοπιστίας καὶ τοῦ μισελληνισμοῦ τῆς Ἀλβανίας.

«Β.Β.»

Χειμάρρα.

ΕΥΓΕ ΣΤΟΥΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ

Τὸ φετινὸ καλοκαίρι, ἰδιαίτερα, μάλιστα, τοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὔγουστο, ἐκδηλώθηκαν ἀναρίθμητες πυρκαϊὲς σὲ πολλὲς περιοχὲς τῆς χώρας μας. Σ᾽ αὐτὸ συνέβαλαν ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν ἡ παρατεταμένη ἀνομβρία καὶ οἱ ἰδιαίτερα ὑψηλὲς θερμοκρασίες, ἀλλὰ καὶ κάποιοι «πυρομανεῖς» οἱ ὁποῖοι ἄναβαν φωτιές, κυρίως σὲ δασικὲς περιοχές, γιὰ ν᾽ «ἀπολαμβάνουν» τὸ θέαμα !

Χιλιάδες στρέμματα μὲ πευκοδάση καὶ ἐλαιόδενδρα, ὅπως καὶ γεωργικὲς καλλιέργειες, ἀκόμη καὶ σπίτια, ἔγιναν στάχτη. Κι᾽ αὐτὲς οἱ καταστροφὲς ἦλθαν νὰ προστεθοῦν σ᾽ ἐκεῖνες, ποὺ προκάλεσαν οἱ ἰσχυροὶ σεισμοὶ σὲ κάποιες περιοχές, ὅπως στὴν Λέσβο καὶ στὴν Κῶ.

Ὅμως, σ᾽ αὐτὴ τὴν δύσκολη περίσταση, φάνηκε τὸ γενναῖο φρόνημα τῶν πυροσβεστῶν μας. Συχνά, μὲ κίνδυνο κι᾽ αὐτῆς τῆς ζωῆς τους, ρίχνονταν στὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν καταστροφικὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς καὶ νὰ σώσουν κυρίως τὴν ζωὴ ἀνθρώπων ποὺ ἐκινδύνευαν ἄμεσα νὰ καοῦν. Πολλὲς φορές, εἶχαν ἀντίθετους τοὺς ἰσχυροὺς ἀνέμους, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦσαν ἀναζωπυρώσεις. Ἀγωνιζόμενοι ὑπεράνθρωπα, κατάφεραν νὰ τιθασσεύσουν τὸ ἀδηφάγο θηρίο τῆς φωτιᾶς. Στὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, προσθέτουμε καὶ τὸ δικό μας εὖγε στοὺς ἡρωϊκοὺς πυροσβέστες μας. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς σκέπῃ καὶ νὰ τοὺς εὐλογῇ.

«Β.Β.»

ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ἐνῷ οἱ διακοινοτικὲς συνομιλίες γιὰ τὸ Κυπριακὸ ὡδηγήθηκαν σὲ ἀδιέξοδο, ἐξ αἰτίας τῆς Τουρκίας, ἀντίθετα στὰ δυτικὰ Βαλκάνια παρατηρεῖται μιὰ ἀσυνήθιστη κινητικότητα, ἰδιαίτερα στὸ γειτονικὸ κρατίδιο τῶν Σκοπίων.

Ὁ Ἕλληνας ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν μιλῶντας αὐστηρὰ στὴν ἡγεσία τῆς FYROM, ἐτόνισε ξεκάθαρα ὅτι ἂν θέλουν νὰ ἐνταχθοῦν στὴν Ε.Ε., θὰ πρέπῃ νὰ ἀφήσουν τὰ ἀλυτρωτικά τους σχέδια. Παραμένει δὲ γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἐπιμένει στὸ ὅτι ἡ ὀνομασία τοῦ κράτους τῆς γείτονος δὲν θὰ περιλαμβάνῃ τὸν ὅρο «Μακεδονία».

Ἐντύπωση, πάντως, προκαλεῖ ἡ ἀνάμειξη τῶν Η.Π.Α. στὰ Βαλκάνια καὶ ἡ ἐπιμονή τους νὰ λυθῇ, ὅσο πιὸ γρήγορα γίνεται, τὸ θέμα τῆς ὀνομασίας τῶν Σκοπίων. Κι᾽ αὐτό, γιὰ νὰ προλάβουν τὴν Μόσχα, ποὺ κι᾽ αὐτὴ ἐνδιαφέρεται νὰ βάλῃ κάτω ἀπὸ τὴν « ὀμπρέλλα » της τὴν Ἀλβανία καὶ τὰ Σκόπια. Βέβαια, ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν « Μεγάλων Δυνάμεων » δὲν προοιωνίζεται καλὰ γιὰ τὴν περιοχή μας, ὅπως καὶ γιὰ ἄλλες περιοχὲς τοῦ κόσμου, ὅπου αὐτὸς ἐκδηλώνεται.

Δυστυχῶς, οὔτε οἱ « μικροί », οὔτε οἱ λεγόμενοι « μεγάλοι » διδασκόμαστε ἀπὸ τὸ παρελθόν, παρὰ τὸ ὅτι τὸ ἔχουμε πληρώσει πολὺ ἀκριβά...

« Β.Β. »

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΑ ΤΙΡΑΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

Στὰ τέλη Αὐγούστου, τὸ Ἑλληνικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, ἀπηύθυνε ἔμμεση, πλὴν σαφέστατη προειδοποίηση πρὸς τὰ Τίρανα, γιὰ τοὺς κινδύνους νὰ ἀποκοπῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς Ἀλβανίας, ἐξ αἰτίας τῶν τυχοδιωκτικῶν ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεως Ράμα κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Βορείου Ἠπείρου καί, εἰδικά, στὴν Χειμάρρα.

Ἔτσι, ὁ νέος ἐκπρόσωπος τοῦ ΥΠΕΞ κ. Ἀλέξανδρος Γεννηματᾶς, ἀναφερόμενος στὶς κατεδαφίσεις σπιτιῶν ποὺ ἀνήκουν στοὺς Χειμαρριῶτες μὲ πρόσχημα τὴν οἰκιστικὴ ἀνάπλαση τῆς πόλεως, ὑπογράμμισε τὰ ἑξῆς: « Οἱ ἀλβανικὲς ἀρχὲς φαίνεται ὅτι θεωροῦν τὴν καταστρατήγηση τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας ὡς σημαντικότερη ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς χώρας ».

Ὅπως εἶναι γνωστό, τὶς τελευταῖες ἡμέρες μεγαλώνει ἡ ἔνταση στὴν Χειμάρρα. Καθημερινὰ σημειώνονται ἐκδηλώσεις διαμαρτυρίας καὶ ἐπεισόδια. Γι᾽ αὐτό, ἀπὸ τὴν πλευρά του, ὁ βουλευτὴς καὶ πρόεδρος τοῦ ΚΕΑΔ κ. Βαγγέλης Ντοῦλες ἐπανειλημμένως ἔχει ἐπισημάνει ὅτι στόχος τῶν Τιράνων εἶναι ἡ ὑφαρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν Χειμαρριωτῶν. Ἐξ ἄλλου, τὸ ΚΕΑΔ καλεῖ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ΗΠΑ, τῆς Ε.Ε., τοῦ ΟΑΣΕ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης νὰ παρέμβουν, ὥστε νὰ μπῇ τέλος στὶς ἀδικίες σὲ βάρος τῶν Βορειοηπειρωτῶν τῆς Χειμάρρας.

« Β.Β. »

ΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ
Ἱδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (†)
Ἰδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Ἕδρα: Κόνιτσα Ἰωαννίνων -**Ἀλληλογραφία:** «Βορειοηπειρωτικὸν Βῆμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλέφωνο: 26550-23384 -**Τηλεομοιότυπο (Fax):** 26550-23385
Ἠλεκτρονικὸ Ταχυδρομεῖο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr
Ἐκδότης -Ὑπεύθυνος κατὰ τὸν Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.
Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. **Ὑπεύθυνοι Ὕλης:** Χρ. Σιχλιμοίρης, Γ. Ἔξαρχος.
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Ἀπ. Σουτόπουλος. - **Νομικὸς Σύμβουλος:** Ἀθ. Κίτσιος
Εἰδικοὶ Συνεργάτες: Ἀπ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας, Ἰωάν. Παπαφλωράτος.
Ἐκτύπωση - Ἠλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Veneto A.B.E.E.: Τηλ.: 26510 85333

Τὸ «Βορειοηπειρωτικὸν Βῆμα» ἐκδίδεται καὶ κυκλοφορεῖ δωρεάν.
Ἐπειδή, ὅμως, τὰ ἔξοδά του εἶναι πολλά, γι' αὐτὸ κάθε οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γίνεται εὐχαρίστως δεκτὴ ἤ μὲ Ταχυδρομικὴ Ἐπιταγὴ (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ἤ στὸν λογαριασμὸ 386/296059-16 τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ λαμβάνουν τὸ «Β.Β.» στὸ σπίτι τους ἤ στὴν ἐργασία τους, μποροῦν νὰ στείλουν τὰ στοιχεῖα τους: ἤ μὲ ἐπιστολὴ τους στὴν διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ἤ στὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr **ἤ ἐπικοινωνῶντας στὸ τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβεὶμ).**